

DĚDICTVÍ BOHŮ: KNIHA DRUHÁ

SARŠT
TAJEMSTVÍ
A
ŽALU

MELISSA K. ROEHRICH

Smršť tajemství a žalu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.baronet.cz
www.albatrosmedia.cz

 BARONET

Melissa K. Roehrich

Smršť tajemství a žalu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

DĚDICTVÍ BOHŮ: KNIHA DRUHÁ

SMRŠT
TAJEMSTVÍ
A
ŽALU

MELISSA K. ROEHRICH

Přeložila Romana Marksová

Storm of Secrets and Sorrow
Copyright © 2024 Melissa K. Roehrich
All rights reserved.
Cover design by Kristine Mills
Jacket art © Craig White
Translation © Romana Marksová, 2026

ISBN v tištěné verzi 978-80-269-2965-9
ISBN e-knihy 978-80-269-3027-3 (1. zveřejnění, 2026) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-269-3028-0 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-269-3026-6 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

PÁR POZNÁMEK A INFORMACÍ K OBSAHU

Vítejte zpátky v Devramu! Vzhledem k tomu, že jste tady, předpokládám, že už víte, že tento svět je temná malá říše zkaženosti a podlosti. Na mém webu najdete aktualizované hlavní motivy, štítky a varování. Pokud se na ně chcete podívat, stačí si otevřít stránku www.melissakroehrich.com a vybrat záložku „Book Extras“. Vaše duševní zdraví je důležité a vše podstatné najdete tam. Pokud to není nic pro vás, nevrhejte se do četby naslepo.

Vím, že jsme to probrali už na začátku *Deště stínů a konců*, ale stojí to za zopakování, zvláště pokud jste nečetli sérii *Lady of Darkness*. Série *Dědictví bohů* se odehrává ve stejném univerzu jako série *Lady of Darkness*, ale přináší úplně nový svět se zbrusu novými postavami. NEMUSÍTE nejdřív číst *Lady of Darkness*, abyste pochopili sérii *Dědictví bohů*. Jde o samostatné vyprávění. Theonův a Tessin příběh se dočká vlastního závěru, při četbě ale můžete narazit na spoilery k *Lady of Darkness*, i když vám v tu chvíli jako spoilery připadat nebudou.

A konečně, vážení, vím, že poslední kniha vyvolala velké emoce. Můžu vám slíbit, že tento díl je taky takový – plný emocionálních zvratů a morálně nejednoznačných postav, jejichž vinou

budete neustále pochybovat, o sobě i o nich. Pamatujte, že je to knižní série. Některé postavy potřebují prostor, aby se mohly rozvinout, a přežití v říši plné záporáků si někdy žádá i velké oběti. Důvěřujte procesu.

A teď se pohodlně usadte, vezměte si do ruky víno a možná něco, čím můžete vzteky hodit – co není tato kniha nebo vaše čtečka –, a vstupte do Chaosu.

XL- Melissa

PLAYLIST

Miluju knihy doplněné playlistem, který sleduje linii příběhu. Člověk všechno víc cítí. Víc se do díla ponoří. Díky hudbě všechno ožívá. Pokud to vnímáte stejně, tak tady máte. Příjemný poslech!

Pro případ, že nemáte Spotify, najdete celý playlist i na mém webu <https://www.melissakroehrich.com>, pod záložkou „Book Extras“.

*Vám všem, kdo jste pohřbili své světlo, aby ostatní mohli zářit –
přišel čas, abyste za sebe bojovali.*

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚICTVÍ BOHŮ

Vím, je toho hodně, co si musí člověk pamatovat a chápat,
když vstupuje do Devramu.
Tady máte na pomoc malou příručku.

NAŠI HLAVNÍ HRÁČI:

Tessalyn Ausra:

Fae: Dědička... Možná.

Zdroj následníka Ariuského
království, trochu (nebo trochu
více) divoká a impulzivní.

Theon St. Orcas:

Dědic, následník trůnu Ariuského
království,
morálně nejednoznačná postava,
chodící a mluvící „red flag“.

Luka Mors:

Dědic Sargona, Theonův poradce
a Strážce.

Axel St. Orcas:

Dědic, druhý v pořadí na ariuský
trůn, Theonův bratr.

DALŠÍ VÝZNAMNÉ POSTAVY:

Dex:

Vzdušný fae, Tessin nejlepší přítel,
ve službách Achazského
království.

Katya:

Ohňová fae, Tessina kamarádka,
ve službách Ariuského království.

Oralia:

Vodní fae, Tessina kamarádka.

Tristyn Blackheart:

Smrtelník: Dědic, vlastník Lilura
Inquest.

Corbin:

Vodní fae, Tessin kamarád,
zapletený s Langem.

Penelope:

Fae, osobní služebná Theona
a Axela.

Lange:

Vzdušný fae, Tessin kamarád,
zapletený s Corbinem.

Valter St. Orcas:

Dědic, Pán Ariuského království,
Theonův a Axelův otec.

Brecken:

Vzdušný fae, Tessin kamarád.

Cressida St. Orcasová:

Dědička, Theonova a Axelova
matka.

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚDICTVÍ BOHŮ

DALŠÍ VÝZNAMNÉ POSTAVY:

Eviana:

Zemská fae, Zdroj ariuského Pána.

Ford:

Fae, náhrada Pen.

Felicity Daversová:

Dědička Gracila, Theonova
potenciální partie.

Pavil:

Slizký Dědic, který pracuje pro
Valtera.

Cienna:

Ve vyhnanství v Podzemí.

Metias:

Slizký Dědic, který pracuje pro
Valtera.

Auryon:

No, vlastně nevíme, co je.

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚDICTVÍ BOHŮ

KRÁLOVSTVÍ

KRÁLOVSTVÍ ACHAZ

- Vládnoucí Pán: Rordan Jove
- Následník: Dagian Jove
- Zdroj následníka: Sasha
- Povinnosti: dohled nad dodržováním zákonů a dohod, vláda nad říší
- Nižší pokrevní rody věrné království: Zinta a Sirana

KRÁLOVSTVÍ ARIUS

- Vládnoucí Pán: Valter St. Orcas
- Následník: Theon St. Orcas
- Zdroj následníka: Tessa
- Povinnosti: Podzemí
- Nižší pokrevní rody věrné království: žádné

KRÁLOVSTVÍ SERAFINA

- Vládnoucí Paní: Maya Isleenová
- Následnice: Lealla Isleenová
- Zdroj následnice: Maxson
- Povinnosti: umělci a architekti
- Nižší pokrevní rody věrné království: Anahita a Nith

KRÁLOVSTVÍ FALEIN

- Vládnoucí Paní: Raye Farhanová
- Následnice: Prudence Farhanová
- Zdroj následnice: Dade
- Povinnosti: učenci a léčitelé
- Nižší pokrevní rody věrné království: Reselda a Pax

KRÁLOVSTVÍ ANALA

- Vládnoucí Paní: Kyra Aithneová
- Následnice: Tana Aithneová
- Zdroj následnice: Gatlan
- Povinnosti: potraviný a zemědělství
- Nižší pokrevní rody věrné království: Silas a Rai

KRÁLOVSTVÍ CELESTE

- Vládnoucí Paní: Luna Candraová
- Následnice: Mahina Candraová
- Zdroj následnice: Jasper
- Povinnosti: organizace Selekcce
- Nižší pokrevní rody věrné království: Sefarina a Gracil

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚDICTVÍ BOHŮ

BOHOVÉ

PRVNÍ

Achaz

Bůh světla a počátků

Arius

Bůh smrti a konců

Serafina

Bohyně hvězd a snů

Falein

Bohyně moudrosti a chytrosti

Anala

Bohyně dne, slunce a ohně

Celeste

Bohyně měsíce a nebes

NIŽŠÍ

Zinta

Bohyně magie a kouzel

Nith

Bůh tvořivosti

Sirana

Bohyně lásky a plodnosti

Anahita

Bůh moře, vody a ledu

Sargon

Bůh války a odvahy

Reselda

Bohyně uzdravení

Pax

Bůh míru a klidu

Sefarina

Bohyně větru a vzduchu

Silas

Bůh země a půdy

Gracil

Bůh empatie

Rai

Bůh ročních období

RYCHLÉ PŘIPOMENUTÍ DEŠTĚ STÍNŮ A KONCŮ

SLOVY CYRUSE

Ahoj, zlato! Jsem Cyrus. Nejspíš mě neznáš, což je v pohodě... Asi. (*Pohled úkosem.*) Ale jsem tady, abych ti rychle shrnul tu šílenost, která se v Devramu odehrává. Pojďme rovnou na to, protože tady mám ještě vyhrát v kartách.

V Devramu se co pět let koná takzvaná Selekcce a letošek je právě Selekčním rokem. A nejen to, poprvé za několik staletí si následníci všech šesti království vybrali fae, aby sloužili jako jejich Zdroje moci. Theon St. Orcas, následník smrti a konců, si nečekaně zvolil Tessalyn Ausru. (*Odmlčí se a zvedne oči od poznámek.*) Co to kurva znamená?

Cassius: Prostě pokračuj, Cyrusi.

Dobře, dobře. Potom, co dostane první Znamení Zdroje, se vrátí do Ariuského království, kde Tessalyn líp pozná Theona i jeho důvěrníky – jeho budoucího poradce Luku Morse a mladšího bratra Axela. Ale celou tu věc s poutem nechce, a tak utíká, a upřímně, kdo by jí to mohl mít za zlý? Ten týpek zní jako úplný kretén.

Cassius: Cyrusi...

(Protočí panenky.) Theon a Luka ji pronásledují a najdou v lesích. Potom nastaví přísnější očekávání a tvrdší následky. Navzdory tomu všemu cítí, jak ji to k němu táhne, i když to nenávidí. Tessa se snaží zkrotit svoje impulzivní já, aby zmíněná očekávání naplnila, ale dopadne to tak, že ji nacpou pod stůl, bez dezertu... Kurva, cože?

Cassius s povzdechem: U všech bohů, Cyrusi...

No promiň, Cassi, ale bez dezertu? Umíš si představit, že bys Scarlett odepřel sladkosti? Nebo Elize čokoládový dort? *(Otřese se.)* Všichni bychom byli mrtví. Každopádně, objeví se dva kreténi, jménem ještě většího kreténa, ariuskýho Pána, a honí ji zahradou, když nějaká banda děsivých týpků vyleze ze země. Všichni vyšilují, protože nikdo nerozumí její moci, a navíc by k ní zatím neměla mít přístup. Donutí ji podstoupit traumatický testy, při nichž se zjistí, že bude nejmocnější fae v Devramu, ať se v ní probudí jakýkoliv živel. Ve snech vidí dost divný věci a potom musí doprovodit Theona a jeho... partii? To nevím, co je. Jedeme dál.

Tessa potká náhodného smrtelníka jménem Tristyn, pijou spolu, kouří chlácholistí a jedí pizzu. No, nevím, co je chlácholistí nebo pizza, ale zní to jako příjemně strávená chvílka a možná bychom to měli zjistit. Theon ji přistihne a je z toho celý rozladěný a majetnický. To Tessu akorát víc rozcílí a z nějakého neznámého důvodu se s ním rozhodne uzavřít pakt. Potom zamíří zpátky do Akropole na Obřad probuzení. Po cestě zjistíme, že Luka se dokáže proměnit v draka a je Theonův Strážce. *(Zarazí se.)* No to je mi ale pěkný zvrát, Cassi, no ne?

Cassius (mumlá): Ty vole.

Zúčastní se pár společenských událostí, zjistí, že ten Tristyn ve skutečnosti není smrtelník, a konečně podlehnou tomu napětí, co mezi nimi sílilo. V pořádku. Nejspíš to po všech těch sračkách potřebovali. Já bych to rozhodně potřeboval.

Potom, co si užijou, vyrazí na večeri s... následníkem Achazu? Zajímavý. Padne pár věcí, zjeví se ariuský Pán a zabije Pen. Nebo ji zabije Axel. Což je... strašný. Theon viní Tessu, protože, řekněme si to na rovinu, je impulzivní a lehkovážná a možná nepromýšlí věci úplně do důsledku. No a tak ji Theon... zamkne do sklípku... To *ne-může* být dobrý tah.

Při Obrádu probuzení následující den Axel náhodou vyhmátne ohňovou fae, u níž nikdo netušil, že se v ní projeví oheň, protože království Anala si je všechny hlídá. Pochopitelně. Protože oheň je nejlepší živel. Zjeví se tajemný Ochránce s nějakými vlky, aby probudil Tessinu moc, ale Znamení, který jí udělí, vypadá až moc povědomě. Všichni jsou v šoku, když se v ní neprojeví elementární magie. Axel se ji pokusí dostat bezpečně pryč, ale zasáhne Pán Achazu a čapne ji.

Aby ji dostal zpátky, uzavře Theon pakt se svým čůráckým otcem. Tessa má další podivný sen s – Moment, moment...

Cassius: Cyrusi, ne.

Cyrus: Ale...

Cassius: Pokračuj.

Cyrus: Proč zase já?

Scarlett: Dobrovolně ses přihlásil.

Cyrus: Já se přihlásil na dobrodružství, zlato. Ne na tohle.

Scarlett (s pokrčením ramen): To je to samý.

(Se zlostným pohledem.) Každopádně, Tesse se zdá sen a probudí se rozhodnutá odhalit všechna tajemství Devramu. Vidíme záblesk Temurala, boha divokých a nespoutaných, jak žádá... *(Zašklebí se na Scarlett.)* Saylah o pomoc, aby dostala někoho jménem Auryon do Devramu. Konec. *(Odhodí poznámky a zamíchá karty.)* Kdo rozdává?

TAK ŠŤASTNÍ, JAK TO JEN JDE

Před dvěma a půl lety

Kdo to je?“ zeptal se Lange a trhl bradou směrem k budovám panství.
„Nevím,“ odpověděla Tessa a sledovala jeho pohled. Prsty svírala okraj lavičky, na níž seděli. Měla zuté boty a špičkami bosých nohou se dotýkala trávy. Pak se narovнала. „Proč nenese Dex jídlo?“

Lavička stála stranou budov v areálu. Ten se táhl podél hranice panství. Dex sem lavičku přemístil, aby poznala, kde jsou obrany, když je nedokázala vycítit. Totéž udělal na několika dalších místech v rámci komplexu. Když teď obrany překračovala, bylo to aspoň úmyslně.

Dex k nim mířil v doprovodu dalšího mužského fae. Dexovy tmavé oči ji okamžitě našly a ona ho zlostně sjela pohledem. Slíbil jí jídlo. Druhý muž měl hnědé vlasy, trochu rozčuchané, a kolem uší se mu kroutily. Byl štíhlý, ale přesto svalnatý a oříškovými očima se rozhlížel kolem sebe.

Taky měl prázdné ruce.

Když dvojice došla ke stolu, Dex si sedl na lavičku vedle ní. „Co ten kyselej obličej, Tessie?“

„Tvrdil jsi, že doneseš jídlo,“ zabručela a zaryla palec hlouběji do hlíny.

„Nese ho Oralia,“ odpověděl s vědoucím úsměvem.

Oralia. Další fae, kterou Dex přivedl do jejich malého kruhu. Nebo spíš přivedl Tessu do *svého* kruhu. Dex je znal z panství Serafina, kde žil předtím, než se dostal sem. Těsně se nevešel do výběru pro předchozí Selekcční rok, a tak ho poslali na celestské panství, aby tady počkal na další Selekcii. O pár dní později dorazili Oralia a Brecken, další mužský fae. Kdokoliv byl na obtíž, očividně končil tady.

Na začátku váhala. Tessa s nimi nechtěla mít nic společného. Nikomu nedůvěřovala, zvláště cizincům, kteří se objevili zničehonic. Dex vypadal, že to chápe, a nikdy se neurazil, když ho poslala do prdele. Začal ale různě nechávat jídlo, zvláště když na den nebo dva zmizela. Nemohl přece vědět, že ji Matka Cordelia, Dědička dohlížející na panství Celeste, zavírá do sklípků nebo kredencí a jako trest jí upírá jídlo, nebo ano?

Ve výsledku jí to bylo docela jedno. Dex někde nechal jídlo, a jakmile pochopila, že to nebude mít žádné následky, zhltna ho. Právě to ji nakonec zlomilo. Dex na ni myslel a nečekal nic na oplátku. Žádné city. Žádný sex. Žádné peníze. Prostě... to dělal. Nikdy nic takového nezažila. Nevěděla, že pro sebe lidé mohou vzájemně něco dělat a nic od sebe neočekávat.

I tak trvalo několik měsíců, než s ním promluvila déle než několik minut, a nikdy, když ho doprovázel někdo jiný. Teprve po víc než roce mu dovolila, aby ji konečně představil Oralii a Breckenovi. Tessa jim rozhodně nedůvěřovala, ale Dex ano a ona důvěřovala Dexovi.

Oralia byla hlučná a vypadalo to, že má názor úplně na všechno. Brecken byl asi celkem vtipný, ale taky neustále flirtoval. Zároveň patřil ke skupině fae, kteří jednou za čas jezdili na jiná panství. Vždycky toužila po tom, aby ji na jednu z těch cest vybrali, ale byla na to příliš *nedisciplinovaná*.

Ted' zrovna byl Brecken pryč. Z jednoho takového výjezdu se s ním minulý rok vrátil Lange. Další fae poslaný na panství Celes-te, aby tady počkal do dalšího Selekčního roku. Přišel z Faleinu. Tessa k němu měla blíž než k Oralii nebo Breckenovi. Lange si ji neustále dobíral, a když na něho vyjela, dobíral si ji ještě víc. Dex se k ní vždycky choval jemně. Lange vypadal, že je mu to u prdele – jako všechno –, a to na něm Tessa obdivovala. Že mu nezáleží na tom, co si myslí ostatní, že mu nedělá starosti, co přijde.

Tessa si znovu hlasitě odfrkla a opřela se o lavičku. Nový muž se na ni dlouze úkosem podíval a ona rychle odvrátila zrak. Ještě to Dexovi neřekla, ale strávila celou noc ve sklípku. Naposled včera obědvala a právě zapadalo slunce.

„Tohle je Corbin,“ řekl Dex pomalu, když si konečně všiml, že s ní něco je. „Právě dorazil z analského panství.“

„Z Analy?“ zopakoval Lange, naklonil se dopředu a rozhlédl se kolem. Corbin se posadil na lavičku vedle Dexe. „Snad nejsi ohňovej fae?“

Tessa otráveně zamlaskala. Samozřejmě že není ohňový fae.

„Ne,“ odpověděl Corbin a zíral přitom na prostor areálu a odkopl kámen. „Podle předpovědi se ve mně má probudit voda. A u tebe?“

„Vzduch,“ odvětil Lange a přiblížil se ještě víc, takže se Tessa musela opřít o Dexe.

Na jedné věci asi Langeovi přece jen záleželo, a to byli hezcí kluci, zvláště ti zbrusu noví a neokoukaní. I když Tessa měla co říkat. Akorát dávala přednost smrtelníkům a ideálně někde, kde nehrozilo, že se s nimi potom bude neustále potkávat.

„Tohle je Lange,“ vložil se do toho Dex. „A tohle Tessa.“

„Rád vás oba poznávám,“ řekl Corbin.

Tessa neodpověděla a dívala se přímo před sebe. Slunce brzo zapadne. Vráti se dovnitř a ona zůstane bez jídla.

„Chováš se neslušně, Tesso,“ vyčinil jí Lange. Zvedla jeho směrem prostředníček. „Corbin si bude myslet, že jsi protivná.“ Naklonil se za jejími zády ke Corbinovi. „Fakt není. Takhle se chová, jen když má hlad.“

„To se nedivím,“ odpověděl Corbin.

Ale Tessa cítila, jak si ji Dex prohlíží. Věděla, že si dává dohromady, co se nejspíš včera večer seběhlo.

„Tesso –“ začal tichým hlasem.

„Kde jsi byl?“ zasyčela.

Nebyl tam. Vždycky tam byl, aby jí pomohl, aby se postaral o to, že neskončí sama ve tmě. Ale včera v noci ne. Nebyl tam. Poprvé od chvíle, co se objevil na panství, tam nebyl.

„Dali mi za úkol pomoci s nově příchozíma fae,“ odpověděl Dex. Nic na to neřekla, v břiše jí zakručelo hladu. Dex to zjevně slyšel. Střelil pohledem po jejím břiše a pak se jí znovu podíval do tváře.

„To ses nemohla jeden večer ovládnout?“ zeptal se s povzdechem a promnul si palcem a ukazovákem obočí.

„Nic jsem neudělala,“ procedila.

Nebyla to tak úplně pravda, ale taky nešlo o nic, za co by si zasloužila zavřít do tmy bez jídla.

„Tesso, nemůžu jen tak odejít od úkolu. Nejde, abych byl pořád s tebou a všechno za tebe řešil,“ řekl a rukou sevřel hranu lavičky.

Všechno za ni řešil. Jasně.

„Rozumím,“ odpověděla napjatě.

„Tessie,“ povzdechl si znovu, ovinul jí ruku kolem ramen a přitáhl si ji k sobě. „Tak jsem to nemyslel.“

„Nevím, jak jinak bys to mohl myslet.“

„Jen potřebuju, abys byla opatrnější, když nejsem poblíž. Buď teď tou, kterou tě chtějí mít, abys potom mohla být tou, kterou být máš.“

„Já nemám bejt ničím,“ povzdechla si a položila mu hlavu na rameno.

„Pleteš se, Tessie, a já budu u tebe, až nastane čas, a postarám se o to, aby se nic nepokazilo.“

Chápala, jak to myslí. Postará se o to, aby *ona* nic nepokazila, a pokud by se tak stalo, bude tam, aby to všechno vyřešil. To se z nich stalo. Ona se dostávala do průšvihů a Dex je žehlil.

„Už to s těma řečma o budoucnosti stačí,“ přerušil je Lange, natáhl si nohy před sebe a překřížil kotníky. „Co budeme dneska dělat? Matka vychovatelka odpoledne odjela, ne?“

„Jo,“ potvrdil Dex. „Brecken odjel s ní.“

„Jak dlouho bude pryč?“ zeptala se Tessa a pookřála.

Dex pokrčil rameny. „Nevím. Pár dnů určitě.“

„Takže... co budeme dělat dneska večer?“ zopakoval Lange.

„Zmizíme z panství, co jinýho,“ odpověděla Tessa s úšklebkem.

„Nepotřebujeme povolenku na to, abychom se dostali z panství?“ vložil se do toho Corbin a zamračil se. „Jsem si dost jistej, že to padlo v úvodním školení, který jsem absolvoval dneska ráno.“

Tessa na Dexe vrhla další zlostný pohled. To vážně přitáhl někoho, kdo nahlásí, že porušují pravidla?

Dex ji ignoroval a řekl: „Na moderní technologie máme mít povolenky taky, ale...“

„Je mi to jasný,“ odpověděl Corbin a odvrátil pohled.

Tessa netušila, o co jde, ale Dex měl zřejmě způsob, jak zajistit, že Corbin nic neřekne.

„Takže znova,“ ozval se Lange, spráskl ruce a vzrušeně je o sebe třel. „Kam dneska vyrazíme?“

„Rozhodně někam, kde je jídlo,“ odfrkla si Tessa, vstala a sebrala si tenisky.

Dexovi unikl další trpělivý povzdech. „Oralia to jídlo přinese, Tesso.“

„Prima. Aspoň budeme mít svačinu, až půjdeme do Arobellu,“ řekla a natáhla si ponožku.

„My půjdeme *pěšky* do Arobellu?“ zeptal se Corbin.

„Pokud neznáš způsob, jak bysme se tam dostali mrknutím oka, tak jo, pěšky,“ prohodil Lange.

„Ty seš vůl,“ poznamenal Corbin.

Lange pokrčil rameny. „Četl jsem, že Dědicové to kdysi uměli. Ale že jim tu dovednost sebrali, když stvořili Devram.“

„Proč by jim ji sebrali?“ zeptala se Tessa.

Lange znovu pokrčil rameny. „To v tý knize nepsali. Nedostal jsem se do archivů často. Byly na Ekayanským ostrově.“

„Ty jsi z Faleinskýho království?“ zeptal se Corbin s povytaženým obočím.

„Byl jsem, do minulýho roku,“ odpověděl Lange. „To ze mě nejspíš dělá chytráka.“

„Bohové,“ zahučela Tessa a vzala ho za ruku, aby ho vytáhla na nohy. „Jdeme.“

„Ještě ani nedorazila Oralia,“ zasmál se, když s ní znovu trhla. Očividně s ním nehne.

„Pardon, pardon! Už jsem tady,“ ozval se Oraliin pronikavý hlas, blížila se z jiného směru a v ruce držela papírový pytlík.

Světle blondaté vlasy měla stažené do uhlazeného culíku a erární oblečení, které jim dávali, jí na pružném těle sedělo, jako by ho na ni namalovali. Jak se jí dařilo vypadat tak étericky a dokonale?

„Tohle je pro tebe, Tesso,“ řekla Oralia a podala jí koblihu s čokoládovou polevou.

„Nejsou všechny stejné?“ zeptal se Lange, vytrhl jí sáček z ruky a podíval se dovnitř.

„Jasně že jo,“ odvětila Oralia se smíchem. „Já jen vím, jaká umí Tessa bejt, když má hlad. A to nikdo nechce.“

Tessa se na ni mdle usmála a Dex jí koblihu podal.

„Proč ti to tak trvalo?“ zeptal se Dex, vzal pytlík a předal ho Corbinovi.

„Jo tohle,“ řekla Oralia a ve tváři se jí objevilo napětí. „Akorát oznámili, že posouvají nejbližší testy. Na příští týden.“

Tesse se sevřel žaludek. Nemělo na ně dojít ještě celý měsíc. Měla mít celý měsíc na to, aby se připravila, aby si na to nastavila hlavu. Ani ještě nestihli naplánovat, co budou po hodnocení dělat, a minule to bylo špatné. Hodně špatné.

Uvězněná. Byla uvězněná v podzemí, v něčem, co vypadalo jako splet jeskyní a tunelů, a ona nemohla najít cestu ven. Byli tam další a vedli ji bludištěm úzkých průchodů. Neznala je a pohybovali se moc rychle na to, aby rozeznala jejich tváře. Nebo byla příliš vyděšená na to, aby jí na tom záleželo. Jedna z postav jako by měla křídla. Což bylo šílené. Táhli ji za sebou, šeptali hezká slovíčka a přemlouvali ji, aby dávala nohu před nohu. A ona tam nechtěla být, tak daleko od nebe a čerstvého vzduchu a světla, ale nechtěli ji pustit.

Nechtěli ji pustit.

Nechtěli ji pustit.

Ne když ze stínů vystoupily postavy s tesáky, které v tlumeném světle svíců na zdech jeskyně slabě zářily. Ne když vypukla bitka a jí z nějakého důvodu záleželo na tom, jestli ti cizinci přežijí. Ne když je obklopile temné plameny a ještě temnější stíny. Ne když jí tesáky protnuly hrdlo a hluboko v břiše se jí rozlila bolest, a bohové, nemohla křičet. Nemohla dýchat. A byla tam tma a byla sama a –

„Ještě ne.“

To řekla žena, která se objevila po jejím boku a sehnula se, aby si ji prohlédla. Fialové oči měla přimhouřené, pohled tvrdý. Lesklé mahagonové vlasy jí v copu padaly na záda, černé oblečení těsně přiléhalo k tělu.

„Tak dávno ztracená, ale už ne na dlouho. Osud se mění, okamžik za okamžikem, a já s ním nedokážu držet krok. Ale na tohle ještě čas nenastal, na Chaos a smrt. Hodně se toho může změnit. Hodně se toho změní. Ta válka přijde.“ Zvedla ruku, položila ji Tessa na srdce, a když zašeptala, vzplálo slabé světlo. „Stále ještě dřímá. Správná chvíle nenastala. Ještě ne.“

Pak se Tessa s lapáním po dechu probudila, stále připoutaná k židli, na níž jí prováděli testy, a z nosu jí kapala krev. Cítila ji na jazyku, zatímco hltala vzduch. Další zkurvená vize navržená s cílem připravit ji o rozum, aby vytlačili její magii na povrch, donutili ji, aby se ukázala.

„Příští týden?“ říkal právě Corbin. „Dělal jsem testy před čtrnácti dny na panství v Anale. To nebudu muset hned na další, ne?“

Po dlouhé odmlce se nakonec ozval Lange. „Já musel,“ odpověděl tiše a obvyklá jiskra z jeho pohledu zmizela. „Přesunuli mě sem pár dnů po testech ve Faleinu a o týden později jsem tady šel na další.“

„To nedává smysl,“ odvětil Corbin a nakrčil čelo. „Všechny panství mají záznamy. Výsledky by viděli.“

„Děje se to pokaždý,“ ozvala se Tessa hloubavě a zakousla se do koblíhy. „Kdykoliv dorazí někdo novejší, přijdou do týdne testy.“

„Ale prosím tě,“ odfrkla si Oralia. „Když jsem přišla já, neměli jsme testy možná tři měsíce.“

„To je asi pravda,“ odvětila Tessa.

Najednou se jí zmocnil neklid, začala přešlapovat, jako by jí něco tlačilo na kůži, jako by se to snažilo dosáhnout na něco hluboko v její duši a probudit to.

„Dojez koblihu, Tessie,“ řekl Dex a štouchl ji loktem, ale přitom si vyměnil temný pohled s Oralií.

„Tak pojď, zlato,“ ozval se Lange, dal Tesse ruku kolem ramen a odtáhl ji od Dexe. „Pojďme odsud vypadnout a předstírat, že na ničem z toho dneska nezáleží.“

„Na koblihách vždycky záleží,“ prohlásila Tessa, nacpala si do pusy poslední sousto a olízla si polevu z prstů.

„Stejně jako na dobrým péru?“ mrknul na ni Lange vyzývavě.

Tessa se zasmála, upřímným smíchem, který cítila i v temných zákoutích svého bytí. „Seš vůl, ale můj oblíbenej vůl.“

Lange se k ní sklonil, políbil ji na tvář a zašeptal: „Myslíš, že bys mi pomohla přesvědčit Corbina, aby tvrdil totéž?“

Zadusila další smích, právě když se k ní z druhé strany připojil Dex, v tváři stále obezřetný výraz. Přešla to a obrátila se znovu k Langeovi. „Když tě to udělám šťastným.“

„Tak šťastným, jak to jen jde,“ zamumlal Lange a jeho úsměv trochu pohasl.

„Tak šťastný, jak to jen jde,“ souhlasila Tessa a ujistila se, že jsou všichni propojení, než překročila bod, kde jí Dex vymezil obrany.

Ona o štěstí přestala snít dávno.

ČÁST PRVNÍ
ZKROTIT NEZKROTNÉ

1

TESSA

Tessalyn Ausra se převalila, natáhla se přes matraci a zjistila, že druhá polovina postele je studená. Otevřela oči a pár vteřin viděla vše rozmazaně, než si zvykla na měkké ranní světlo pronikající do místnosti. Jeden závěs byl rozhrnutý. Zbylé zůstávaly pevně zatažené a udržovaly vrchní patro domu ve městě ve tmě.

Ve tmě.

Tolik tmy. Žádný prostor pro světlo. Žádný prostor, aby se mohla nadechnout. Žádný prostor, aby –

Z myšlenek ji vytrhlo šustění stránek a její pozornost upoutal Dědic na pohovce na druhé straně místnosti. Theon St. Orcas, následník Ariuského království a její Pán, se už stihl osprchovat a převléknout. Nebo se aspoň začal převlékat. Seděl tam v oblekových kalhotách, ale nezapnul si ani nezastrčil košili, takže měl úplně odhalenou hrud'. Hrud', kterou viděla se vzdouvat, když ji spoutal svými stíny. Hrud', jejíž svaly viděla zatnuté, když se zanořil do její –

U všech bohů.

Šukali spolu jednou jedinkrát a stejně jí to úplně zamořilo mysl, v nejlepším i nejhorším smyslu slova. Protože ten sex byl... No, měl

pravdu. Bylo to jiné než sex se smrtelníkem. Jiné a tisíckrát lepší a on přísahal, že se to nebude opakovat, dokud nepřizná, že je jeho. Dokonce mu ani nezáleželo na tom, jestli bude lhát, jen to od ní chtěl slyšet.

Lhát uměla skvěle, ale tohle? Nedokázala se přimět ta slova vyslovit a nemohla přijít na to, proč to tak je. Člověk by si myslel, že díky poutu bude všechno snazší, ale vneslo do jejího života jen další chaos.

Tessa sledovala, jak si u konferenčního stolku střídavě čte ve dvou knihách a jeho notebook balancuje na opěrce gauče, ebenové vlasy mu přitom padaly do čela. Nejspíš si dělá rešerši o ní. Opět. Od Obřadu probuzení, který proběhl před týdnem, byl posedlý její rodovou linií. Od chvíle, kdy se ukázalo, že není fae jako ostatní Zdroje. Od chvíle, kdy se ukázalo, že Zdroj ariuského následníka v sobě má magii Achaze. Nikdo nechápal, jak někdo s magií boha světla a počátků mohl zůstat téměř čtyřicet let bez povšimnutí, ale skutečnost, že se stala Zdrojem moci potomka boha smrti a konců, byla prvotřídní ironie.

Lehce si odkašlala, zvedla se do sedu a sáhla po Theonově termotriku – pořád jí ho nechával každý večer připravené. Jak si ho přetahovala přes tílko, zachytilo se o tmavé pásy na zápěstích, které bránily její magii, aby se projevovala. Dokázala by si je sundat, ale to Theon ani ostatní zřejmě netušili. Otravovaly ji nicméně čím dál víc. Pod kůží jí bzučela magie, neustále hledala cestu ven a tak trochu ji přiváděla k šílenství. Nutné zlo, dokud se nenaučí svou moc ovládat, ale kdo ví, kdy to bude. Fae už se své živly učili dostat pod kontrolu, ale živly byly něco jiného než moc Dědiců.

Nebo to jí aspoň řekli, zatímco se z balkonu dívala do arény, kde se moc trénovala. Tenhle týden tam byli dvakrát, protože Theon chtěl sledovat nově probuzené fae, a ona si jen přála, aby mohla být dole na ploše se svými kamarády, zatímco se učili ovládat vodu a vzduch, zemi a oheň.

Ale už nebyla jednou z nich.

Zdálo se, že nikdo neví, co je, i když spousta lidí měla své domněnky. Theon. Rordan. Valter. Slyšela, jak si fae a Dědicové šepotají, kdykoliv vešla do místnosti.

Proto byl zřejmě Theon najednou tak posedlý jejím původem. Ale pravda je taková, že nikam nepatří. Odjakživa se na světě cítila sama. A teď opravdu je.

Zavířily u ní temné stíny a podaly jí kávu. Objala hrnek prsty a přitáhla si ho k hrudi. Theon ani nezvedl zrak. Pár minut seděla a čekala, jestli něco řekne. To, že ji nechal vyspat, naznačovalo, že se ráno bude dít něco důležitého. Byla to změna oproti jejich pravidelné rutině z posledních dní. Normálně ji Theon budil, aby šli při východu slunce běhat, a pak ji odváděl na trénink s Lukou, svým Strážcem, budoucím poradcem a nejlepším přítelem. Odtamtud ji vyzvedával Axel, Theonův mladší bratr, a bral ji zpátky sem, aby se mohla osprchovat a převléknout na to, co ji ten den zrovna čekalo. Příští týden jí měly začít pravidelné lekce s Matkou Cordelií. Nebo aspoň předpokládala, že takový je stále plán. Zatímco ostatní Zdroje už své soukromé tréninky zahájily, ona zůstávala s Theonem, což měla ostatně radši. Doprovázela ho na nekončících schůzkách. Pozorovala Pány, Paní a následníky.

Pozorovala.

Poslouchala.

Zjišťovala, co mohla, o bezpočtu lidí, kteří od ní něco chtěli. Kterí jí lhali. Kterí skrývali tajemství, po nichž prahla.

Když si jí Theon stále nevšímal, s povzdechem vylezla z postele a proklouzla závěsy a dveřmi na balkon. Venku bylo chladno, podzimní teploty ještě podtrhovalo neustále zatažené nebe. Podlaha ji studila do bosých nohou, ale bylo to lepší než na sobě mít boty nebo ponožky.

Upíjela kávu a sledovala, jak se pod ní probouzí Akropole. Možná běhání s Theonem nesnášela, ale aspoň se dostala ven. Dneska nejspíš moc času na vzduchu nestráví. V posledním týdnu neběhali jenom tehdy, když se dva dny po Obřadu probuzení museli zúčastnit snídaně s ostatními Pány a Paními. Fyzicky tam byla, ale duchem zůstávala ve sklípku a s nehty zarytými do zdí se snažila najít cestu ven.

A od té doby byl Theon... jiný. Pořád náročný. Pořád ovládající. Pořád všechno to, co nesnášela, ale taky jiný, zvlášť když spolu byli

sami. Dával jí prostor, dával jí na výběr, pokud o nic nešlo, a co v ní vyvolávalo největší podezření, nechal ji především večer jíst pizzu.

Což způsobilo, že mu důvěřovala ještě méně.

Jako by se v ní snažil vyvolat falešný pocit bezpečí a věděla, že pokud nebude opatrná, nepochybně skončí zase nacpaná někde ve tmě.

Kdybych tak jen na začátku věděl, že stačilo udělat tohle.

To jí řekl. I teď, když stála venku, kde si slunce snažilo prorazit cestu mezi mraky, viděla jeho smaragdové oči, jak na ni zírají. Cítila jeho prsty, jak jí odhrnují vlasy z obličeje. Cítila, jak ji ze sebe strhává svými stíny, zatímco ona ho prosí, aby ji v té tmě nenechával.

„Dneska můžeme jít pěšky, jestli chceš.“

Tessa nadskočila, a když se otočila, zjistila, že se Theon opírá o futra. V rukou měl šálek kávy, košili rozepnutou a všechny rýhy a prohlubně na jeho břiše ji provokovaly. Protože ji pořád sužovala temnota a ta rozkoš, kterou jí poskytl, ji dokázala zahnat, a do prdele s ním, že byl současně její zkáza i spása.

Stiskla hrnek pevněji a pohled jí sklouzl k zemi, k jeho černým botám. Nikdy nechodil bos. I polonahý měl vždycky na nohou boty. Nebylo to absurdní?

„Tesso? Jsi –“

Ale to už překonala malou vzdálenost, která je dělila. Ovinula mu ruku kolem krku, stoupla si na špičky, a jak se k ní skláněl, přitiskla rty na jeho. Pouto bylo od té noci nesnesitelné a ona už se nehodlala dál bránit. Když se mu podvolila, aspoň se jí na chvíli ulevilo od tohoto života, který jí byl předurčen. Potom, co dostala Znamení Zdroje, se jeho návrhům dlouhé týdny snažila vzdorovat, ale kvůli čemu? Myslela si, že sama sebe úplně ztratí, ale když se konečně vzdala, nic se nestalo, i když v tu chvíli přesně po tom toužila, chtěla se ztratit. Ne, jediné, co se změnilo, byla intenzita toho, jak ho fyzicky potřebovala, a pokud ji on chtěl využívat pro její moc, ona hodlala dělat totéž. Už si odmítala odpírat jednu z mála věcí, které ten chaos tišily. Šlo jen o uspokojení fyzické potřeby, aby se pouto uklidnilo a nechalo ji sakra aspoň na vteřinu vydechnout.

Ucítila paži kolem pasu a její nohy se daly pohybu. Jak Tessu táhl zpátky dovnitř, ovinulo ji teplo místnosti. V nějakou chvíli odložil hrnek a vzal i její. Rukama vklouzla pod rozepnutou košili a prsty přejížděla po jeho svalech, jak se skláněl. Břícho se mu při jejích dotečích propadalo. Jak to, že jí nedošlo, jakou moc nad ním v tomhle má?

I ve chvíli, kdy jí sevřel rukou hrdlo, aby převzal kontrolu nad polibkem, jí to, jak zasténal, když mu olízla rty, napovědělo, že má pořád navrch ona.

Nechala ho, aby ji postrčil dozadu. Nechala ho, aby ji položil na postel. Roztáhla kolena, aby se dostal mezi ně, jeho tvrdý penis ji přitom tlačil do roztouženého středu. Když se prohnul, zvedla boky. Jeho ruka vklouzla Tesse pod tričko a našla si cestu k jejímu prsu. Ona mu zatím rozhrnovala košili a snažila se dostat k nahé kůži.

„Řekni to,“ zavrčel oproti jejím rtům. „Řekni to a já ti dám, co vím, že ode mě chceš. To jediný, co ode mě chceš.“

„Ne,“ zasípala, když se k ní znovu přitiskl, a nehty mu sjížděla po zádech.

„Tesso, prostě –“

Znovu zvedla ústa k jeho a on zasténal. Cokoliv, jen aby po ní přestal chtít víc. Vždycky víc. Nikdy ne dost.

„Sakra, Tesso,“ zaklel a rty jí sjel po čelisti. Pak se zarazili a Theon si opřel čelo o její.

Cítila, jak rychle mu buší srdce, tak rychle jako jí. Co víc, její magie se zmítala, snažila se dostat k jeho temnotě, která se objevila a vznášela se nad nimi jako půlnoční mlha. Jeho stíny se po ní natahovaly, ale strhl je zpátky. Byla tak blízko tomu, aby žádónila. Tak blízko tomu, aby ho požádala, aby ty stíny použil, tak jako předtím. Ale věděla, že by na to nepřistoupil. Věděla, že i v tomhle ji bude mučit, dokud nedostane to, co chce.

Místo toho zavřela oči a snažila se usměrnit dýchání. Pouto pro teď uspokojili, a byť sama chtěla víc, stačilo to.

Muselo to stačit.

Chtěl od ní všechno a ona už neměla, co by mu dala. Theon se z ní svalil a lehl si vedle ní na záda. Začala pěstí do peřin, znovu se zhluboka nadechla a začala si v hlavě procházet text písni.

Po minutě nebo dvou ucítila, jak se prohnula matrace. Vzal její tvář do dlaně a něžně obrátil obličejem k sobě.

„Podívej se na mě, malá bouře,“ zašeptal.

Palcem jí přejel po lícni kosti a Tessu stálo veškerou sílu se tomu doteku nepoddát.

S posledním přerývaným výdechem v sobě potlačila chtíč. Zatláčila každý kousek sebe hluboko do svého nitra a znovu se stala ničím. Potom otevřela oči a opětovala jeho pohled.

Následovalo dlouhé ticho, až nakonec znovu promluvil Theon. „Jsi v pohodě?“

Málem se neubránila zlomenému smíchu, který se jí utvořil v hrdle, ale místo toho řekla: „Jo, v pohodě.“

Našpulil rty, očividně frustrovaný. Stejná odpověď jako vždycky, když jí tu otázku položil. Pomalu rozevřela dlaně a sykla, když pásky potlačily její vzdouvající se sílu. Theon střelil pohledem po jejich zápěstích.

„Jak špatný to je?“

„Jak špatný je co?“ povzdechla si a zvedla se z postele, aby si došla pro kafe. Které mezitím vychladlo. Super.

Theon stál u ní, vzal jí hrnek z rukou, odložil ho a nalil jí čerstvou kávu z horké konvice. Ford musel donést snídani, když ještě spala.

Ford byl nový mužský fae, který nahradil Pen. Všichni byli z jeho přítomnosti v městském domě nervózní. Theon, Axel ani Luka mu zjevně nevěřili a Tessa se nedivila. Theonův otec, Valter, muže sám vybral poté, co přede všemi zavraždil Pen, jen aby prosadil svou. I když vlastní vraždění obstaral Axel. Jeho otec tlačil tak dlouho, až to nevydržel.

Axel byl od té noci jako vyměněný. Tessa ho vlastně skoro nepotkávala. Po tréninku s Lukou ji vždycky odvedl zpátky do domu, ale jinak ho viděla, jen když si něco žádalo jeho přítomnost.

Nebo když byla poblíž Katya. Ale ani tak se to nestávalo často. Žena s nimi sice bydlela v domě ve městě, ale Tessa na ni sotva kdy narazila.

Přestože si ji vyžádalo Ariuské království a byla k němu přiřazená, účastnila se Katya dál tréninků s ostatními fae. Nárokoval si

ji Axel osobně a Tessa pořád ještě nepřišla na to proč. Neznala Katyu dobře. Na celestské panství dorazila jen pár měsíců předtím, než je všechny nahnali do Akropole na Selekcii. Podivné bylo už to, že ji přesunuli. Tessa to přišlo jako nesmysl, ale její kamarád Brecken byl Katyou okamžitě uchvácený. A teď tady byla Katya s nimi, skoro tak uvězněná jako Tessa. Nebyla Zdroj Dědice, ale měla živel ohně. Anala nedovolovala ostatním královstvím ohňové fae vlastnit, takže to, že Kat dokáže ovládat plameny, bylo skoro stejně skandální jako to, že Tessa není fae.

Theonovy prsty se otřely o jednu z jejích pásek a Tessa znovu os-
tře sykla. Neubližovaly jí fyzicky, ale její magie se zmítala, jako by umírala.

„Proč jsi mi neřekla, že se to tak zhoršuje?“ zeptal se.

Pokrčila rameny a napila se kafe, než odpověděla: „Nemyslela jsem si, že by ti na tom sešlo.“

„Samozřejmě že sešlo.“

„Protože jsem tvůj Zdroj,“ opáčila. „Dokud jsem poslušná a moje moc v bezpečí, tak ti na mojí pohodě nezáleží.“

Theon si prohrábl vlasy a prudce vydechl. „Tesso, jestli je tvoje moc čím dál neklidnější, musíš mi to říct.“

„Je pořád neklidná.“

„Já vím, ale musíš mě upozornit, když to začne bejt nesnesitelný.“

Tentokrát se ani nepokusila nepobavený smích spolknout.

„Celý je to nesnesitelný, Theone. Pořád. Celej můj život. Ty si myslíš, že je to něco novýho? Že musím vydržet bolest?“

„Nesnažím se začít hádku, Tesso.“

„Ty nikdy,“ opáčila. Pak napjatě dodala: „Co chci říct, je, že trochu nepohodlí zvládnou.“

„Ale já ti můžu pomoci,“ oponoval, a jak rostlo jeho rozrušení, jeho hlas byl stále tvrdší. Otevřela pusku, aby se s ním přela, ale nechal ji. „Vím, že to není jen trochu nepohodlí, Tesso. Vím, co je to za agonii, když máš v sobě uvězněnou magii.“

„To určitě,“ zamumlala a s hrnkem kávy v ruce se zvedla, že ho obejde a půjde do sprchy. Ale chytil ji za loket a otočil čelem zpátky k sobě.

„Kromě toho, že Dědicové ty pásky nosí, aby jim pomohly ovládnout magii, když se v nich probudí, tak je můj otec taky rád využívá k tomu, aby prosadil svou,“ zavrčel jí do obličeje. „Vím, jaký to je, když máš moc uvězněnou v sobě, když se snaží dostat ven. Vím, jak z toho člověk může šilet, a vím, co se může stát, když máš ty pásky na sobě moc dlouho. Ujišťuju tě, že všichni tři víme, jak nepříjemný ty pásky jsou a jak špatný to může být.“

Zvedla k němu oči a zamrkala, jeho prsty ji pořád držely za paži. To, že Ariuské království a jeho Pán vzbuzují strach, věděla odjakživa. Zjistila ale, že jeho hněvu a krutosti neunikli ani jeho synové. Theon se ji neustále snažil před otcem chránit, v Ariuském domě ji držel zavřenou ve svých pokojích a čas strávený s rodiči se pokoušel omezit na minimum. Ale po událostech Obřadu probuzení, o noci před obřadem nemluvě, se u nich Valter objevoval čím dál častěji a Theon už ji schovávat a chránit nedokázal. Že tady ještě je, by se dalo považovat za zázrak. Achazský Pán tlačil na to, aby zůstala v Panteonu, dokud se nezjistí její původ, ale Theon se za ni postavil.

No, možná ne *za ni*, ale minimálně za to, aby si ji mohl nechat.

Theon najednou uvolnil sevření a ruku spustil. „Měl jsem se postarat o to, abysme ty pásky aspoň obden sundali. Ale se vším tím chaosem a –“ Povzdechl si a znovu si prohrábl vlasy. Když opět promluvil, rozrušení zmizelo, nahradilo ho něco, co znělo skoro poráženecky. „Dneska si udělám čas, abych tě vzal na cvičiště a mohla sis je na chvíli sundat.“

Tessa sklopila oči k páskám, tak černým jako Znamení na její pravé ruce. „Ale neumím svoji magii ovládat,“ řekla, najednou nervózní z jeho gesta. Nikdy pro ni nic nedělal jen tak. Vždycky v tom byl nějaký skrytý motiv, něco, co od ní mohl získat.

„Tréninkový arény jsou začarované, aby se v nich magie mohla používat,“ odpověděl.

„Magie fae,“ odvětila s kamennou tváří. „Moje magie není elementární, Theone.“

„To si moc dobře uvědomuju, Tesso,“ opáčil. „Cvikiště jsou chráněný a opatřený dávnou magií z dob stvoření Devramu. Udržuje ji Ochránce. Odolá síle fae i Dědiců.“

„Aha,“ řekla jen.

„Běž se nachystat. Připravím ti oblečení.“

Protočila panenky. Nevybíral jí oblečení od chvíle, kdy uzavřeli ten bezpředmětný pakt, že bude svobodná, až Theon převezme vládu nad Ariuským královstvím. Nevěděla, proč má najednou potřebu se k tomu vracet, ale cítila se tak vyčerpaná, že jí to bylo jedno. Bez dalšího slova kolem něho proklouzla do koupelny, vyčistila si zuby a osprchovala se.

Když vylezla a došla do velké šatny, našla tam připravené poměrně formální oblečení. Přílehavou černou sukni a bílou halenku. Samozřejmě černé boty na podpatku. Nikdy nízké boty, vždycky podpatky.

„Vyčeš si vlasy a namaluj se jen lehce. Dneska nic výrazného,“ ozval se Theon, a když se otočila, zjistila, že už je oblečený. Měl na sobě dokonce i kravatu. Běžně ji na jejich každodenní aktivity nenosil, takže to jen podpořilo její podezření, že se dneska děje něco velkého. Tělo měl napjaté. Všimla si, že se přechesal, ale stejně si už stihl vlasy znovu prohrábnout.

Obavy.

Měl z něčeho dneska obavy.

Na nic se neptala. Dal jí jasně najevo, že jí nepřísluší nic vědět. Jen dělat, co se jí řekne.

A tak pozorovala a poslouchala a zjišťovala všechno, co mohla.

O půl hodiny později ji Theon vyváděl z jejich pokoje. „Luka na nás čeká dole. Chceš jít pěšky?“

„Pěšky kam?“ zamumlala. Pokud má jít někam pěšky, musí to být blízko.

„K Tribunálu.“

Zakopla na schodech a Theon ji musel chytit za paži, aby se neskutálela dolů. Otočila se k němu. „Tribunál? Proč tam musíme?“

Rysy mu ztvrdly a sval v čelisti se zavlnil. „Vysvětlím ti to po cestě.“

Tribunál bylo místo, kde se v Akropoli odehrávaly slyšení a soudy. Většina se jich konala ve Favenu, hlavním městě Achazského království, které pod vládou Rordana Joveho zodpovíдало za

dodržování devramských zákonů a dohod. Ale Tribunál? Tam se zákony a dohody utvářely. Tam se k projednávání různých záležitostí scházelo všech šest království.

Theon už se jí znovu nezeptal, jestli chce jít pěšky. Místo toho ji dovedl do jejich obvyklého vozu, kde za volant vklouzl Luka. Axel se s nimi měl setkat na místě, jakmile doprovodí Kat do Panteonu na její každodenní trénink.

Theon sotva stihl zabouchnout zadní dveře, když se zeptala: „Proč musíme všichni k Tribunálu?“

„Koná se tam slyšení,“ odpověděl a upíral přitom pohled před sebe.

„Slyšení? Před Tribunálem? To je normální?“

„Ne. Slyšení za přítomnosti všech vládnoucích Pánů a Paní jsou vzácný. Dochází k nim jen za... nezvyklých okolností.“

„Je normální, že se těch slyšení účastníš ty?“

„Poslední takový se konalo, když se narodila Prudence. Byly mi teprve dva. A nebylo to ani tak slyšení jako spíš dohoda ohledně toho, že má šest následníků dospět a vybírat si Zdroje ve stejném Selekčním roce.“

„A dneska?“

Theon se na ni konečně podíval. „A dneska mají slyšení kvůli tobě.“

„Mně?“ zarazila se a odtáhla se od něho.

„Jo.“

„Kvůli čemu konkrétně?“

Sval mu znovu zaškubal a ona začala zvedat ruku. Aby udělala co? Nevěděla. Pouto ji vždycky nutilo, aby se ho pokusila uklidnit, když byl rozhozený. Spustila ruku zpátky do klína, naštvaná sama na sebe.

„Slyšení má určit, jestli můžeš zůstat mým Zdrojem. Dneska máme představit svoje argumenty a odpoledne vyřknou rozhodnutí,“ řekl konečně.

Určit, jestli může zůstat jeho Zdrojem? To moc nedávalo smysl, vždyť –

„Já myslela, že jedinej způsob, jak přerušit pouto Zdroje, je smrt?“ zeptala se.

„To je.“

Nejspíš to v ní mělo vyvolat paniku. Někdo normální by nejspíš něco cítil. Strach. Hrůzu. Nějakou formu hysterie.

Ona necítila nic.

„Na to nedojde, Tesso,“ ozval se Theon, když nic neříkala.

Jen pokrčila rameny a otočila se k oknu.

Zdroje byly fae. Tak je to učili. Takové bylo jejich poslání. Sloužit Dědicům, splnit jim, cokoliv požadovali.

Ale ona není fae. Dokonce ani polofae. To jí řekl Pán Jove, ne že by si byla úplně jistá, že mu věří. V tuhle chvíli už nedůvěřovala v podstatě nikomu a s Rordanem strávila jen chvilku, než si ji Theon a Valter přišli znovu nárokovat. Ale to, co řekl...

„Myslíš, že jsem zčásti fae?“ zeptala se ho náhle, zatímco pozorovala lidi, jak kamsi kráčí ulicemi.

Následovala dlouhá pauza, než Theon odpověděl: „Na tohle odpověď neznám, Tesso.“

„Nežádala jsem tě o definitivní závěr,“ odpověděla, a když zachytila svůj odraz ve skle, naklonila hlavu ke straně. Přitiskla prst na okno a obkroužila jím fialové kroužky, které teď zvnějšku lemovaly její šedé oči. „Slyšela jsem, že seš studijní typ. Ptala jsem se, jestli si *myslíš*, že jsem zčásti fae.“

„Já...“ Když nepokračoval, Tessa se k němu konečně otočila a podívala se na něj. „Ne, Tesso, nemyslím si, že jsi zčásti fae.“

„Takže jsem Dědička?“

„Možná.“

Zabručela a začala klepat kolenem. Pak se vyklonila mezi sedačkami k Lukovi. „Co si ty myslíš, že jsem?“

Luka po ní střelil pohledem a pak ho upřel zpátky na silnici. „Otravná.“

„Vtipný,“ zabrbkala a natáhla se, aby přepnula hudbu. Luka jí ruku odpíchl a Tessa se zamračila. „Proč s náma nemůžou jezdit Axel s Kat? Jeho hudba je lepší než tvoje.“

Krátce se podíval do zpětného zrcátka, zřejmě na Theona.

„Zatím neznáme Katyu dost dobře na to, abysme jí mohli věřit,“ odpověděl Luka a povzdechl si, když se znovu natáhla k přehrávači, ale nechal ji píseň přepnout.

„Kde jsi byl včera v noci?“

„Cože?“ zeptal se Luka a znovu se na ni úkosem podíval.

„Včera v noci jsi nebyl v domě,“ odpověděla a konečně si vybrala skladbu.

„Jak to můžeš vědět?“

Tessa pokrčila rameny a obkreslovala prstem vzorce na koženém ovládacím panelu.

„Tesso,“ zavrčel Luka. „Jak víš, že jsem tam nebyl?“

Odevzdaně si povzddechla. „Šla jsem si s tebou v noci promluvit. Nebyl jsi u sebe v pokoji.“

„To bylo kdy?“ zeptal se Theon.

Ohlédla se k němu přes rameno. „V noci. Teď jsem to říkala.“

„Kde jsem byl já?“

„Spal jsi.“

Primhouřil oči. „Proč jsi mě nevzbudila?“

„Protože tě nemusím.“

Ten sval znovu zacukal. „O čem jsi s ním chtěla mluvit?“

Tessa se kousla do rtu, předem věděla, jak bude reagovat. „Kvůli tomu, jestli bych si ty pásky mohla na chvíli sundat, protože moje moc je teď zrovna nesnesitelná.“

Theonovy oči se na okamžik nevěřičně rozšířily, ale pak převládla očekávaný vztek. „Teď jsme to řešili,“ procedil.

„*Dneska ráno,*“ opáčila, opřela se do sedačky a zkřížila paže. „Tohle bylo *včera v noci.*“

Theon se zhluboka nadechl a přejel si dlaní po tváři, očividně ve snaze se uklidnit. „Jakmile to slyšení skončí, vezmu tě na cvičiště.“

„Co když rozhodnou, že už nemůžu být dál tvůj Zdroj?“ zeptala se zvědavě.

„Nerozhodnou.“

„Ale co když jo?“ naléhala.

Dorazili k Tribunálu a Theon se napřímil. Zastrčil mobil do vnitřní kapsy saka a odpověděl: „Nikdo mi tě nevezme. Nikdy.“

2

THEON

Theon seděl za stolem a chladně opětoval pohledy vládnoucích Pánů a Paní, kteří byli usazení na vyvýšených stupních nad ním. Na jednom konci achazský Pán, na druhém Theonův otec. Paní měly místa mezi nimi. Zdroje stály v dosahu za každým z vládců. Mužští fae měli ruce založené za zády, ženy spjaté před sebou. Všichni upírali oči k zemi. Přesně tak, jak vždycky viděl Zdroje se ve společnosti významnějších Dědiců chovat.

Axel seděl po Theonově boku, Tessa spolu s Lukou na lavičce za nimi. Naplánovali to tak, aby ji dokázal udržet v klidu, pokud by se slyšení vyhrotilo, ale když jí Theon řekl, co se bude dneska rozhodovat, stěží zareagovala. Sotva pokrčila rameny, jako by její život nebyl v rukách šesti Dědiců, kteří na ně shlíželi, jako by byli králové a královny. Nejspíš tak trochu byli. Měli rozhodnout o jeho osudu, Tessině osudu, osudu všech jeho pečlivě připravených plánů. Jejich dnešní rozhodnutí nějakým způsobem nepochybně přepíše dějiny.

„Začneme?“ zeptal se Rordan Jove a podíval se na ostatní vládcy. „Mám tušení, že by se tato záležitost mohla poměrně protáhnout.“

„Nevím, proč by měla,“ ozvala se celestská Paní Luna Candraová. „Jeho Zdroj není fae, čili nemůže být Zdrojem. Prostě a jednoduše.“

„Tak jednoduché to není,“ vložil se do toho Theonův otec a prstem poklepal na opěrku židle. „Pouto už se začalo navazovat. Nutit ho, aby si vzal nový Zdroj, by ho znevýhodnilo vůči ostatním následníkům.“

„Je to totéž, jako když jsme si museli nové Zdroje opatřit my,“ prohlásila s pokrčením útlého ramene serafinská Paní Maya Isleenová.

„Rozdíl je v tom,“ odsekl Valter, „že tento Zdroj ještě žije.“

„To je odůvodněný argument,“ poznamenala Raye Farhanová, Paní Faleinu, a oříškovými očima upřenými za Theona si prohlížela Tessu. Stálo ho veškeré úsilí neohlédnout se, aby ji zkontroloval.

„To je argument, který lze snadno vyřešit,“ prohlásila celestská Paní a ohrnula přitom ret.

„Chci se ujistit, že vaši poznámku chápu správně, má Paní,“ přerušil ji Theon, než stihla říct cokoliv dalšího. „Navrhujete připravit můj Zdroj o život?“

„Nemůže být tvůj Zdroj,“ odpověděla lady Candraová.

„Protože není fae,“ upřesnil Theon.

„Přesně tak.“

„Takže vašim řešením je zabít Dědičku?“

„Tak jsem to –“ Lady Candraová zavřela ústa a probodla Theona pohledem.

„Máš důkaz, že je Dědička?“ zeptala se lady Isleenová.

„Nemám,“ přiznal Theon a pohledem sklouzl k notebooku, který měl před sebou otevřený, se všemi informacemi, které se mu v posledním týdnu podařilo dát dohromady. Pravda ale byla, že nezjistil nic konkrétního, jen teorie k prozkoumání a stopy informací, které nikam nevedly.

„Uvědomuješ si, o jak složitou situaci se jedná, že ano?“ zeptal se lord Jove a s loktem na opěrci křesla a prstem na spánku opětoval Theonův pohled. „Pokud je Dědička, nemůže zůstat tvým Zdrojem.“

Získal bys nespravedlivou výhodu. A co víc, co by potom komukoliv z nás, z následníků, bránilo vzít si za Zdroj Dědice?“

Theon viděl, jak se ostatní Zdroje ošily, několik si jich vyměnilo rychlé pohledy. Byla to případná poznámka. Nikdo z Pánů ani Paní by neváhal současné pouto ukončit a vzít si mocnější Zdroj.

„Ošemetnost situace chápu, ale myslím, že se všichni shodneme na tom, že to není tak jednoduché, jak se zřejmě domnívá lady Candraová,“ odpověděl Theon.

„To je fér,“ souhlasil lord Jove. „Nic to ale nemění na skutečnosti, že nemůže zůstat tvým Zdrojem.“

„Jediný způsob, jak přerušit pouto Zdroje, je smrtí jedné ze stran,“ opáčil Theon. „Ledaže byste plánovali jednoho z nás zabít, jinak nevidím možnost, jak jeho existenci obejít.“

Rordan Jove povytáhl obočí. „Nabízíš se místo ní?“

„Ne,“ přerušil je Valter se zavrčením. „To nepřichází v úvahu.“

Lord Jove přesunul svou pozornost k ariuskému Pánovi. „A co tedy navrhuješ, lorde St. Orcasi? Jeden by si myslel, že zvlášť ty nenesesh, aby se tvůj potomek těšil výhodě, kterou sám nemáš. Nebo to považuješ za přijatelné jen proto, že jde o tvého syna?“

„Opatrně, Rordane,“ odpověděl Valter temně a konečky prstů mu začala ovíjet temnota.

„Jen dáváme dohromady všechna fakta,“ odpověděl lord Jove. Muž si stále držel nenucený posed a Theon by přísahal, že se snaží nešklebit. „Nejsme tady snad proto? A těžko zpochybnit, že jsi v tomto případě zaujatý.“

„A ty snad ne?“ opáčil Valter. „Má v sobě moc tvého rodu.“

Pánovy jasné modré oči se teď obrátily k Tesse a Theon se ani nemusel otáčet, aby věděl, že jejich pohled opětuje. Poznal to z pohybu Lukových nohou, věděl, že se ji nejspíš snaží šťouchnout kolem. Ale Tessa strávila po Obřadu probuzení s Rordanem nějaký čas a moc jim k tomu neřekla. Theon to s ní potřeboval probrat, potřebovali toho probrat spoustu, ale pokud mu nebude dovoleno nechat si ji po boku, tu šanci už mít nebude. Proto se až obsesivně soustředil na přípravu na dnešní den. Jakmile budou mít tohle za sebou, napraví všechno ostatní, dá všechny plány zase do pořádku.

Rordan si dál prohlížel Tessu a pokračoval: „Byť v sobě má nějakou magii z Achazovy linie –“

„Nějakou magii?“ přerušila ho Luna Candraová. „To nebyla *nějaká* magie, Rordane. Je mocná.“

„Já to nepopírám, Luno,“ odpověděl Rordan a jeho pozornost stále směřovala za Theona, k ženě, o níž mluvili.

„Ale ne všechna její moc pochází z rodu Achaze.“

Všichni se otočili ke Kyře Aithneové, analské Paní. Přes ramena jí padaly zářivě měděné vlny. Naklonila hlavu, a jakmile se slunce dotklo jejích vlasů, podtrhlo jejich zlatý podtón a vypadala, jako by jí z hlavy šlehalý plameny.

„Máš naprostou pravdu, Kyro,“ odpověděl Rordan a konečně se v křesle napřímil. Polodlouhé vlasy měl stažené dozadu, a když zvedl ruku, v dlani se mu rozzářilo světlo. „Máme světlo a dokážeme ho použít, jak uznáme za vhodné, ale nedokážeme uvnitř vyvolat bouři.“

„S jakým rodem je tedy zkřížená?“ dožadovala se odpovědi lady Candraová.

„Tak právě zní otázka dne, nebo ne?“ odvětil Rordan a obrátil se znovu k nim dole.

„Dokáže víc než přivolat bouři?“ zeptala se faleinská Paní s upřímnou zvědavostí v hlase.

Všechny oči spočinuly na Theonovi. Rukama svíral opěrky židle, tak jako jeho otec. „Neznáme úplný rozsah jejích darů,“ odpověděl. „Testy vždy předvíдалy vzdušný živel, ale zjevně to není ten případ. Její Probuzení proběhlo teprve před týdnem a v posledních dnech nebyl moc prostor její moc zkoumat blíž.“

„Takže nevíš?“ upřesnila lady Farhanová.

Cítil, jak mu v čelisti zacukalo, když zatnul zuby. „Zjevně v sobě má dary Achaze, ale věřím, že dokáže víc než jen uvnitř přivolat dešťovou bouři.“

„Zjevně,“ odfrkla si serafinská Paní. „Všichni jsme viděli škody, které ten večer napáchala na Panteonu.“

„To nebyla tak úplně její chyba,“ vložil se do toho Axel. „V Panteonu létala víc než jen Tessina magie. Panikařili fae i Dědicové.“

Všichni se přestali ovládat. Všechny vaše říše za ní vyslaly své hlídky. Nekladte vinu za tu zkázu na ni. Nic z toho, co se v posledních pár týdnech stalo, není úplně její chyba.“

Pak se otočil a Theon se otočil s ním. Sledoval, jak se bratrovy oči setkaly s Tessinými. „Tohle všechno není tvoje chyba.“

Místnost na okamžik ztichla a Tessa opětovala Axelův pohled. S tváří bez jakéhokoli výrazu poslouchala debatu o tom, co je. V jejích fialovo-šedých očích něco problesklo. Theon si všiml, jak polkla a pak sklopila zrak do klína a prsty sevřela hranu lavice. Střelil pohledem po Lukovi, lokty měl opřené o kolena, prsty volně propletené.

„Ať je to jakkoliv,“ ozvala se serafinská Paní a přivedla pozornost všech zpátky k debatě, „taková moc jednoduše nemůže zůstat bez kontroly.“

„Blbost,“ odfrkl si Valter. „Každé království má oproti ostatním nějakou výhodu. Každé kromě Ariusu. Tohle vyrovnává herní pole.“

„Tohle není hra, Valtere,“ vyletěla lady Candraová.

„Kdyby šlo o kterékoliv jiné království, ani bychom se o tom ne-bavili,“ opáčil Valter a Theon byl přesvědčený, že otec vstane, ale podařilo se mu udržet vsedě, i když kolem něho stíny houstly.

„To není pravda,“ odvětil Rordan Jove klidně.

„Ne?“ ušklíbl se Valter. „Kdyby patřila k tvému království, byl bys téhle debatě otevřený?“

„Kdyby patřila k *mému* království, byla by tam, kde má být,“ odpověděl achazský Pán tiše a chladně a všichni Dědicové se ošili. Na konečcích prstů jim probleskovala magie a Zdroje ztuhly.

„Navrhuješ, že si ji převezmeš a necháš mého následníka bez Zdroje?“ zeptal se Valter a jeho tón byl tak ledový jako Rordanův.

„Navrhuju totéž, co jsem navrhl ten večer, kdy ses objevil na mém prahu,“ odvětil Jove a znovu se opřel do židle. „Dokud neurčíme její rodovou linii a moc, měla by Tessalyn zůstat v Panteonu. Jakmile se toto vyřeší, můžeme rozhodnout o dalších krocích.“

„To mého syna připravuje o možnost rozvíjet pouto Zdroje,“ vyštěkl Valter. „Nepřichází v úvahu.“

„Je něco dalšího, co nám můžeš říct o její rodové linii? Cokoliv dalšího, co by nám v této záležitosti pomohlo logicky rozhodnout?“

zeptala se tentokrát faleinská Paní a svou otázku směřovala znovu na Theona.

„Vzhledem k tomu, že došlo k pozměnění jejího původu, musíme předpokládat, že bylo v jejích papírech pozměněno všechno,“ odpověděl Theon. „Potřebuju víc než jen pár dní, abych se tím probral a našel odpovědi. Uctivě žádám o víc času, abych to mohl udělat, a pokud mi ho poskytnete, bude mnohem jednodušší, když ji budu mít u sebe a nebudu ji muset pokaždé hledat po Panteonu, když jí budu chtít položit otázku nebo s ní ověřit teorii.“

„Abys mezitím dál rozvíjel pouto se Zdrojem, který očividně není fae? To je absurdní,“ odfrkla si lady Candraová.

„A rozvíjí se pouto Zdroje? Je to vůbec možné?“ zeptala se lady Farhanová a těkala pohledem mezi Theonem a Tessou za ním.

To byla otázka, které se děsil, protože nevěděl.

Do prdele nevěděl, jestli se pouto Zdroje chová, jak má. Když se podíval na Zdroje Pánů a Paní, jak za nimi poslušně stojí, nebo na Zdroje následníků, taková Tessa nebyla. Dokázala ale předstírat a hrát a vyrovnat se těm nejlepším z nich. A co když to tak dělaly všechny Zdroje? Navzdory tomu, co tvrdila celestská Paní, to celé byla politická hra mezi královstvími, boj o moc. Ale že by úplně každý Zdroj ten zbožňující pohled, s nímž se díval na svého Dědice, předstíral? Že by každý z nich nenáviděl roli, pro kterou byl zvolen? Pletichařili za zavřenými dveřmi proti svým Pánům a Paním, nebo drželi krok prostě jen proto, že to bylo snazší než se trápit? Jak se Tesse sakra podařilo během pár týdnů obrátit všechno vzhůru nohama?

Ruce měl položené na stole, prsty zatnuté, jak se jeho magie snažila při té myšlence probojovat ven. Celá ta situace se příliš vymkla kontrole. Otec mu to dal v posledních dnech jasně najevo. Nešetřil verbálními útoky ani výhružkami v souvislosti s následky, které přijdou, pokud slyšení nedopadne v jejich prospěch. Nešlo tady jen o jeho blaho. Šlo i o Axela, Luku a Tessu a životy spousty nevinných lidí, kteří s tímhle neměli nic společného. On by za to selhání zaplatil, ale trpěli by všichni ostatní, tak jako vždycky.

V sále Tribunálu se rozhostilo ticho, jak všichni čekali, co řekne, a Theon cítil, jak ho otec propaluje pohledem. „Nějaké pouto tam

je. Nikdy jsem pouto Zdroje nezažil, nemám to s čím srovnat. Nedokážu říct, jestli je stejné, nebo jiné, ale něco tam je, ano,“ odpověděl konečně.

Pánové a Paní začali mluvit jeden přes druhého, snažili se vzájemně překřičet, propukly mezi nimi hádky. Theon nedokázal všechny konverzace sledovat a obrátil se k Axelovi. Bratři si vyměnili chmurné pohledy.

„Nevypadá to dobře, Theone,“ zamumlal Axel tiše.

„Neprohraje. *Nemůžeme* prohrát,“ opáčil Theon a spustil ruku do klína, aby mohl trochu své magie upustit a uvolnit napětí. Až na to, že ji musel zase rychle zarazit, protože se stíny začaly natahovat za něj, snažily se dostat k Tesse. Probíhalo to tak od chvíle, kdy se probudila její moc. Jeho magie vůči ní vždycky cítila zvědavost, ale teď to působilo, jako by byla Tessou posedlá stejně jako on.

„Vím, že máme plán, pokud by hlasovali proti tobě, ale ten plán předpokládá, že se odsud dostaneme. Nevím, jak to uděláme se vši tou mocí, která v místnosti je,“ řekl Axel s pohledem upřeným na Pány a Paní. „Co když nebude reagovat tak, jak očekáváš?“

Pak jsou všichni v prdeli.

Takhle jednoduše.

Celý jejich plán visel na tom, že bude Tessa stát po jejich boku, bojovat s nimi třemi. Byla stejně silná jako kterýkoliv z Pánů nebo Paní, možná silnější. Taková moc ve spojení s jeho, Axelovou a Lukovou magií? Dohromady by měli obrovskou sílu, i když je ta její netrénovaná, a dalo by jim to šanci se dostat ven.

Ale Tessina reakce po cestě sem ho znepokojila. Nebo ho spíš znepokojilo, že vůbec nereagovala, když zmínil možnost, že by ji to mohlo stát život. Když v posledních týdnech několikrát vyjádřila přání umřít, ignoroval to. Připisoval to tomu, že je obtížná a snaží se pouto vzdorovat všemi možnými způsoby, ale po tom, co jí udělal v tom sklípku...

Nedokázal si v tu chvíli pomoci. Ohlédl se přes rameno a zjistil, že se na něho dívá. Z jejího výrazu nic nevyčetl. To ostatné málokdy. Měla pravdu celou dobu. Měla v sobě víc sebekontroly, než si myslel.

Seděla bez hnutí, držela se hrany lavičky a klouby jí zbělaly, jak pevně ji svírala. Byla to jediná známka nervozity, kterou projevila, a bohové, chtěl se pro ni natáhnout. Nechat pouto, které je spojovalo, aby ji uklidnilo, i kdyby jen na chvíli.

V tu chvíli se k Tesse naklonil Luka a tiše jí promluvil do ucha. Pomalu přikývla, napětí v jejích ramenou maličko povolilo a Theon si uvědomil, že žárlí na Luku, že ji v tu chvíli může utěšit. Stejně jako žárlil, když zjistil, že chtěla za Lukou jít ohledně pásek na zápěstích, místo aby si řekla jemu.

Smršť klení přiměla Theona, aby se otočil zpět k Pánům a Paním, kterým se, s výjimkou vládkyně Analy, u nohou rozhořely plameny.

„Bylo to opravdu nutné, Kyro?“ ozval se s povzdechem Valter a špičkou černé boty zkoumal spáleninu před sebou.

„Ano,“ odpověděla analská Paní prostě.

„Posloucháme tě,“ řekl Rordan Jove. Pořád se tvářil nenuceně, ale zradil ho tón hlasu, který prozrazoval zlost nad tím, že byl takhle umlčen.

„Shodneme se na tom, že není fae, ano?“ zeptala se lady Aithneová. Ostatní odpověděli souhlasným zamručením. „Pak bychom s ní možná neměli tak jednat,“ pokračovala.

Vše se zastavilo a jantarový pohled analské Paní spočinul na Tesse. Na rtech se jí objevil lehký úsměv.

„Jak to myslíš, Kyro?“ zeptala se lady Isleenová a její nehty cvakaly, jak bubnovala prsty o opěrku křesla.

„Myslím to tak, že k tomu má možná Tessalyn co říct. Že má možná názor na to, jak bychom měli se situací naložit. A jestli je skutečně Dědička, měli bychom její názor vzít v úvahu,“ odvětila lady Aithneová.

Valter vypadal rozzuřeně a probodával analskou Paní pohledem a tohle... Tohle Theon nečekal.

Znovu se zaměřil na lady Aithneovou, právě v okamžiku, kdy vzhlédla. Sledoval její pohled a spatřil Ochránce, jak se opírá o zábradlí horního patra. Jako vždy ho zakrýval plášť. Theon z Tessina svědectví předpokládal, že jde o muže. Nikdo to doopravdy

nevěděl, ale co dělá tady? A co má společného s Tessou? Protože celá ta záležitost ho zjevně zajímala.

„Tessalyn Ausro.“

Hluboký hlas Rordana Joveho přitáhl Theonovu pozornost zpět k přední části místnosti, ale jen na okamžik, protože se hned obrátil zpátky k Tesse. Byla celá ztuhlá, napětí, které se Lukovi podařilo uvolnit, se zdesetinásobilo. Začala klepat kolenem, pustila se lavičky a žmoulala si prsty.

„Odpověz, Tesso,“ řekl Theon, ale nevyznělo to jako příkaz, jak zamýšlel. Věta z něho vyšla tak jemně a tiše, že byl přesvědčený, že to mohli slyšet jen oni čtyři.

„Ano, můj Pane,“ odpověděla a sklopila oči k zemi. Přestala houpat kolenem a ruce si pevně sevřela v klíně.

„Předstup před nás,“ vyzval ji achazský Pán měkce, jako by přemlouval vystrašené zvíře.

Podívala se zpod řas na Theona a on na otázku v jejích očích přikývl, na znamení toho, že má Pána poslechnout. Napětí v jeho hrudi v tu chvíli maličko povolilo, z toho, že chtěla jeho svolení, nade všechna ostatní. Pořád poslouchala pouto Zdroje, i když bylo v jejich případech všechno jen ne konvenční.

„Běž, maličká,“ slyšel zašeptat Luku, který jí sjel rukou na záda, aby ji přiměl vstát.

Theon se pohnul, že ji doprovodí, ale lord Jove promluvil, než vůbec stihl zvednout zadek ze židle. „To není nutné, Theone. Zůstaň sedět.“

Kouzl se do tváře a ucítil krev. Tessa zatím prošla okolo stolu, u něhož seděl. Chtěla pokleknout, ale ozvala se lady Aithneová. „To není potřeba, drahá. Prostá úklona stačí.“

„To teď dovolíme takovou neúctu?“ protestoval Valter.

„Klečí fae. Všichni jsme se shodli, že fae není. Proč by tedy měla pokleknout?“ opáčila Kyra.

Jeho otec stiskl rty do úzké čárky, ale dál se nehádal, a Tessa se poklonila v pase. Pak se znovu narovнала a sepjala ruce.

„Jak se ti daří, Tessalyn?“ zeptal se lord Jove a Tessa prudce zvedla hlavu.

„Prosím, můj Pane?“

„Jak se ti daří?“ zopakoval. „Je to několik dní, co jsme spolu mluvili, a musela sis toho hodně zpracovat. Jen se ptám, jak to zvládáš?“

„V pohodě, můj Pane.“

Aspoň tak odpovídala všem, a ne jen jemu.

„A tvá moc? Jak proběhly první pokusy ji ovládnout?“

Tessa se dlouze odmlčela, než odpověděla. „Neměla jsem od té noci ke své magii přístup.“ Jako by svá slova chtěla podtrhnout, zvedla ruce a ukázala černé pásy na zápěstích.

Achazský Pán upřel pohled na Theona. „Ty jsi jí od té doby pásky ani jednou nesundal?“

Otázka byla obviňující a jeho hněv zřetelný. Theon otevřel pusou, aby odpověděl, ale než to stihl, promluvil achazský Pán znovu.

„Nevíš snad, co se stane, když moc, jakou má ona, potlačuješ příliš dlouho?“

„Ano, vím to dobře,“ odpověděl Theon napjatě. „Uznávám, že mi uniklo, že bych jí měl pásky sundat, ale –“

„Tobě to uniklo?“ odvětil lord Jove nevěřicně. „Prostě jsi zapomněl pečovat o potřeby svého Zdroje?“

„Takhle s mým synem nemluv,“ zavrčel Valter.

„Pokud se nedokáže postarat o její základní potřeby, odrazuje mě to od toho, abych ji nechal v jeho péči, než tohle vyřešíme,“ odvětil Rordan Jove.

„Už jsme to probrali,“ vložil se do toho Theon. „Dnes ráno. Plánujeme zamířit na cvičiště, jakmile slyšení skončí.“

„Týden je příliš dlouho,“ řekl achazský Pán.

„Rozumím. Víím to. Je to moje vina. Už se to nestane.“

„Tessalyn, že?“ přerušila je vládkyně Analy.

„Ano, má Paní,“ odpověděla Tessa, silnějším hlasem než předtím.

„Říkají ti Tessa.“

„Dávám tomu jménu přednost, má Paní.“

„Mohu tě tak oslovovat?“

„Já... Samozřejmě, má Paní,“ odpověděla a do hlasu se jí vkradl strach.

„Existuje doopravdy pouto mezi tebou a ariuským následníkem?“ zeptala se lady Aithneová.

„Jak říkal, nevím, jestli jde o skutečné pouto Zdroje, ale něco... něco mezi námi je, ano.“

„Celý život jsi žila v přesvědčení, že jsi fae?“

„Ano, má Paní.“

Lady Aithneová naklonila hlavu a rudé vlasy jí spadly přes rameno dopředu. „A jaká jsou tvá přání v této věci?“

Theon měl z té otázky srdce až v krku.

„Já...“ Tessa se ošila, spustila ruce podél těla a prsty se jí stočily dovnitř. „Nerozumím, na co se mě ptáte, má Paní.“

Vládkyně Analy jí věnovala drobný, soucitný úsměv. „Chceš zůstat s ariuským následníkem, Tesso?“

Tessa zvedla bradu. „Věřím, že jako vládci říše učiníte pro nás všechny to nejlepší rozhodnutí.“

Soucitný úsměv se změnil v pobavený a Paní se lehce zasmála. „To je sice správná reakce, která jen přifukuje náš už tak přehnaný pocit důležitosti, ale chtěla bych slyšet upřímnou odpověď, Tesso.“

Theon si nebyl jistý, jestli se dokáže nadechnout. Netušil, jak Tessa odpoví, ale potřeboval tu odpověď víc než kyslík. Věděl, že pokud řekne, že chce pryč, bude to definitivní. Achazský Pán čekal na jakoukoliv záminku, aby mu ji mohl vzít.

Na rameni mu přistála ruka, ale Theon se na bratra nedokázal podívat. Vnímal jen ženu se zlatavými vlasy stojící před vládci říše.

„Přeju si s ním zůstat,“ odpověděla Tessa konečně a Theon zalpal po dechu.

„Proč?“ zeptala se faleinská Paní.

„Protože se spousta věcí mění,“ odvětila Tessa. „Někdy je toho moc. Víím, že budou přicházet další a další změny, a mít v životě nějakou jistotu, alespoň prozatím, by byla... úleva.“

„Rozumíš tomu, že jestli dovolíme, aby to prozatím pokračovalo, budeš stále považována za Zdroj?“ vložil se do toho lord Jove a celé jeho bytí se soustředilo na Tessu. „Přestože nejsi fae, dostaneš na podzimní rovnodennost další Znamení Zdroje. Rozumíš tomu, že už je to pod tvou úroveň?“

Když odpověděla, nezachvěla se, nezaváhala, nezadrhla se. „Rozumím, k čemu má rozhodnutí povedou.“

Vybírá si to. Theon nemohl uvěřit vlastním uším. *Vybírá si* pou-
to. *Vybírá si* tenhle život.

Vybírá si, že s ním zůstane.

„Je ještě něco, co bychom v této záležitosti měli zvážit?“ zeptala se serafinská Paní.

Theon byl pořád tak v šoku z toho, co Tessa řekla, že odpověděl, až když ho Axel kopl pod stolem. „Ne, má Paní. Věřím, že všechna fakta už zazněla.“

Lady Isleenová přikývla. Pánové a Paní povstali, opustili místnost a nechali je tam sedět a čekat. Jakmile se za nimi zavřely dveře, stál Theon na nohou a okamžitě smazal vzdálenost, která ho dělila od Tessy. Otočil ji tváří k sobě a něžně vzal její obličej do dlaní.

„Mrzí mě, že jsem tě na tohle nepřipravil. Nenapadlo mě, že by...“ když viděl její prázdný výraz, myšlenku nedokončil.

„Nenapadlo tě, že by se snížili k tomu, aby se zeptali, co chceš *já*, i když nejsem fae?“ zeptala se ho monotónně.

Přesně to si asi myslel.

Když na něho jen dál zírala, zamumlal: „Zvládla jsi to krásně, Tesso.“

„Jsem ráda, že jsem konečně naplnila tvoje očekávání,“ opáčila, vyvlékla se z jeho držení a posadila se znovu na lavičku vedle Luky.

Theon si vnitřně povzdechl a taky se vrátil na své místo. Po Axelově vzoru si židli otočil tak, aby viděl na Luku a Tessu. Pohled se mu přitom znovu zatoulal k hornímu balkonu, kde se Ochránce stále opíral o zábradlí. Navzdory kapuci Theon věděl, že se soustředí na Tessu.

V celém tomhle chaosu to byla jen další věc, kterou byl Theon odhodlaný rozluštit.

3

TESSA

Mám ti zatím sehnat nějaký jídlo?“ zeptal se Axel a přejel prstem po displeji telefonu. „Ne,“ zamumlala Tessa a dál koukala do prázdna, zatímco čekali, až se vrátí Páni a Paní. Jak dlouho to bylo, co odešli? Minuty? Hodiny? Nevěděla. Ta věc pod její kůží nervózně přecházela sem a tam a chtěla ven, ven, ven, a ona chtěla ven. Co to v Akropoli měli, že ve všech budovách chyběla okna? Proč cítili takovou averzi k nebi a slunečními svitu a přírodě, jako by byli upíři? Kteří nebyli tak mytičtí, jak kdysi věřila.

„Tesso?“

„Co?“ zeptala se nepřítomně, nebyla si ani jistá, kdo ji oslovil. Klepala kolenem a svírala okraj lavičky. Nevnímala, o čem se bavili. Vlastně jí to bylo jedno. V té chvíli sebou její moc znovu začala zmítat. Připadalo jí, že křičí tak hlasitě, že měla chuť si připlácnout ruce na uši, jako by ji to snad mohlo utišit.

„Tesso,“ ozval se Theon znovu.

„Co?“ procedila.

„Podívej se na mě, Tesso.“

Štělila po něm pohledem a zjistila, že ji se svrašťeným obočím pozoruje.

„Jestli budou hlasovat proti nám, jsme připravený.“

„Proti nám,“ zopakovala.

„Jo. Jestli řeknou, že se mnou nemůžeš zůstat, jsme připravený se ven probojovat.“

„Jasně,“ zamumlala a uhnula pohledem.

„To, že sis tohle vybrala, by mělo pomoci.“

Vybrala si to.

Vyskočila na nohy, zvedl se jí žaludek. „Potřebuju na záchod.“

Theon už stál taky a jeho obavy se prohloubily. „Seš v pohodě?“

Zacpala si rukou ústa a zavrtěla hlavou a Theon konečně pochopil a ustoupil, aby mohla projít. Tak rychle, jak jen dokázala, prošla místností dál na chodbu, rozrazila dveře na dámský záchod, padla na kolena a vyzvracela se do mísy.

Přeju si s ním zůstat.

Když ta slova vyslovila, chutnala na jazyku stejně hořce jako teď žaludeční šťávy.

Přeju si s ním zůstat.

Věděla, že se tomu achazský Pán bude divit, zvlášť po tom, co jí řekl ve svém domě.

Přeju si s ním zůstat.

Nicméně nelhala. Pronést ta slova bylo zkouškou celého jejího bytí, ale věděla, že zůstat s Theonem je její nejlepší šance, pokud chce dál odhalovat tajemství a přijít na to, kdo jí lže, kdo se ji snaží využít. Kdyby zůstala zavřená v Panteonu, nemohla by ho doprovázet na schůzkách. Co víc, z jejich odloučení by se rozhodně cítila mizerně. Ať už to pouto mezi nimi bylo jakékoliv, chovalo by se opět nesnesitelně a nesnesitelné už jí připadaly ty pásky na zápěstích.

Slyšela, že se otevírají dveře na záchod, a čelo si položila na předloktí, kterým objímala záchodovou mísu. Ozvalo se šustění papíru a pak se u ní zastavily naleštěné černé boty. Otočila se, zvedla zrak a její pohled se setkal se safírovýma očima. Luka jí podal papírové utěrky a Tessa si je vzala a utřela si pusou.

Dřepl si k ní a přehodil jí culík na záda. „Řekni mi, co teď potřebuješ, Tesso.“

Jeho slova ji přenesla zpátky do chvíle, kdy poprvé vstoupila do Theonova apartmá v Ariuském domě. Přesně to jí Luka tehdy řekl, zatímco se k ní skláněl, stejně jako teď. I ta nejistota, kterou cítila, byla stejná.

Trochu se posunula, aby se mohla opřít o zeď a zeptala se: „Kde je Theon?“

„Bylo by... problematický, kdyby se Pánové a Paní vrátili a Theon tam nebyl. Hlavně kvůli Valterovi,“ odpověděl Luka a natočil se tak, aby se mohl posadit na zem k ní. Opřel se o jednu ruku, druhou nechal položenou na pokrčenémoleni.

„Sedíme za záchodě na zemi,“ zamumlala Tessa. „Theona by trefilo.“

Luka pokrčil rameny. „Někdy je to potřeba, sednout si na záchodě na podlahu. A Theon už si musel vzít chvilku, aby se posbíral, i na mnohem méně líbivých místech. Pochopil by, že to potřebuješ.“

Tessa se na něho podívala. „Theon vůbec nechápe, co potřebuju.“

„Snaží se.“

Neupřímně se zasmála. „Nesnaží, a pokud jo, selhává.“

„S tím bych souhlasil,“ připustil Luka.

„Proč mi to neřekl? Kdyby mi jen všechny ty věci vysvětlil...“

Mohli si toho tolik ušetřit, kdyby jí prostě řekl víc o svém otci, o svých plánech, o politice. Místo toho se soustředil jen na to, aby přijala pouto Zdroje. Pouto, které si ani nebyla jistá, že přijmout *do-káže*, vzhledem k tomu, že není fae.

„Nesnaží se, Luko,“ povzdechla si.

„Měl svoje důvody. Chtěl tě chránit. Pomocť ti, aby sis zvykla. Nedůvěřuje lidem snadno. Aspoň to určitě chápeš,“ odvětil významně. „Ale když to necháme stranou, souhlasím, že by všechno proběhlo... hladčeji, kdyby s tebou spoustu věcí řešil na rovinu.“

„Mohl jsi mi to říct ty,“ opáčila.

„Přísahal jsem věrnost –“

„Theonovi, ne mně,“ přerušila ho hořce. „To už jsi mi dal několikrát jasně najevo.“

„Přála by sis, abych byl loajální k tobě?“

Zvedla hlavu a rýha mezi jeho obočím Tessa napověděla, že je svou otázkou zaskočený stejně jako ona.

„Proč bys byl loajální ke mně?“

„Nevím,“ zamumlal, spíš sám k sobě než k ní.

Odmlčeli se, ale jeho slova její myslí dál rezonovala jako ozvěna. A pravda byla taková, že chtěla, aby vůči ní byl *někdo* loajální. Ne Luka. Tak to nikdy nebude. Ten si vždycky vybere Theona. Stejně tak Axel. Theon zase vždycky zvolí cokoliv, co podpoří jeho plány, a to bez výčitek. Dokonce ani Dex si ji doopravdy nevybral. Stavěl nad ni zadané úkoly a stejně tak zákony a dekorum své říše.

Ale bylo by hezké alespoň jedinkrát zažít, jaké to je, být pro někoho tak důležitý, že člověku dají přednost před vším ostatním.

V závěru jsou ale sny stejné jako naděje, říkala si.

Naprosto zbytečné.

Tessa odložila papírové utěrky a upravila si pásky na zápěstích. „Jak myslíš, že rozhodnou?“

„Myslím, že vaši žádost schválí.“

„Theonovu žádost,“ opravila ho.

„Copak to nebyla i tvoje žádost? Netvrdila jsi snad, že bys radši zůstala s ním?“

Při těch slovech se jí znovu zvedl žaludek. „Proč myslíš, že to odsouhlasí?“

„Valter bude hlasovat, abys zůstala. Zjevně jsi nějak zapůsobila na analskou Paní a Paní Faleinu připadáš zajímavá,“ vypočítával Luka důvody, jako by odříkával předpověď počasí.

„To jsou jen tři hlasy.“

Luka přikývl. „Lady Candraová bude hlasovat proti a serafinská Paní podle toho, jak se rozhodne lord Jove.“

„A když dojde k remíze?“ zeptala se Tessa.

„V tomhle případě nevím,“ řekl. „Lord Jove většinou záležitosti rozhoduje podle Dohod, ale ty tady nepomůžou. Předpokládám, že pokud by k remíze došlo, vyřeší ji, než se vrátí.“

Tessa přikývla a pohled jí sklouzl zpět k černým náramkům. Po pár minutách se Luka zvedl a beze slova jí podal ruku. Chvilí si ji

prohlížela a tentokrát se jí vybavil velký sál, v němž šokovaně stála, když si ji Theon při Selekcii vybral, kdy se k ní natáhla tatáž ruka, sjela jí na záda a dovedla ji na pódium.

Dovedla ji k úplně novému osudu.

„Pojď, maličká,“ řekl Luka tiše a čekal. Nenásledovala netrpělivá gestikulace jako u Theona, jakmile na něco nezareagovala okamžitě. Když vložila ruku do jeho otevřené dlaně, neucítila ihned pevný stisk. Jen pomalé objetí jeho prstů, když jeho velká ruka polhčila tu její.

Nechala ho, aby ji zvedl, a jakmile stála pevně na nohách, zase ji pustil. Přesunula se k umyvadlu, umyla si pusu a ruce a pak se vrátili do místnosti, kde proběhlo slyšení.

Pánové a Paní se ještě nevrátili, a jakmile měl Tessu na dosah ruky, vzal si Theon její tvář do dlaní a prohlížel, jestli se jí něco nestalo, jako to dělal pokaždé.

„Jsi v pořádku?“ zašeptal a odrhnul jí z čela uvolněný pramen vlasů. Starost v jeho smaragdových očích ji skoro přesvědčila, že mu na ní opravdu záleží.

„V pohodě,“ odpověděla.

Theon si povzdechl a ruce mu sklouzly na její paže, jako by si ji chtěl přitáhnout, ale zase si to rozmyslel. Působilo by to koneckonců před všemi těmi významnými Dědici nepatřičně, i když teď byla víc než fae, víc než Zdroj.

Namísto toho ji dovedl zpátky k lavičce a k jejímu překvapení si sedl vedle ní. Rukama se chytila hrany a opět ji sevřela prsty, ale jen na okamžik. Theonovy ruce ovinuly Tessiny, prsty jí hned zase odlepil a propletl je se svými.

„Pořád můžu pomoci,“ zašeptal a naklonil se tak, aby jí mluvil přímo do ucha. „Pořád ti můžu dát tu úlevu, kterou teď potřebuješ.“

„Ulevuje mi pouto, Theone. Ne ty,“ odpověděla napjatě a vzdorovala nutkání se o něj opřít, vzít si od něj víc, protože už cítila, jak ji pouto zbavuje napětí na hrudníku, uklidňuje její úzkostné myšlenky, hladí ji na duši. Ale sedět po jeho boku stačilo.

Muselo to stačit.

„Samozřejmě,“ odpověděl stejně stroze a napjatě.

Neslyšeli nic než mumlání tichých hovorů, které se kolem nich odehrávaly. Axel zase řešil něco v telefonu. Luka se choval stoicky jako vždycky. A tak s Theonem seděli vedle sebe, v tichu. Začínalo se to stávat tak často, že jí to samo o sobě přinášelo útěchu.

Theon pustil její ruku až ve chvíli, když se otevřely dveře a Pánové a Paní vešli zpátky do místnosti. Vstal, zapnul si sako a vykročil kupředu. Tessa zůstala sedět a soustředila se na náhlý nedostatek tepla v okolí své dlaně.

Axel zaujal Theonovo místo vedle ní, Luka zůstal stát pár metrů od nich, ruce překřížené, a čekali, až někdo promluví. V místnosti bylo ticho, všichni jako by zadržovali dech.

„Přestože zaznělo několik oprávněných obav, dospěli jsme k jakémusi kompromisu,“ řekl lord Jove konečně. Opět zaujal nenucený posed tak jako po větší část slyšení.

„Kompromis,“ zopakoval Theon.

Lord Jove přikývl. „Tessalyn, předstup.“

Zvedla zrak a její pohled se setkal s modrýma, zlatě lemovanýma očima. Po vlídnosti, s níž k ní mluvil tu noc u sebe doma po Obřadu probuzení, nebylo ani stopy. Tohle byl Pán Achazu, neoficiální vládce Devramu. Kdyby chtěl, aby věc dopadla jinak, dopadla by tak. Tessa to viděla v jeho pohledu.

Lord Jove ostře trhl bradou a Tessa rychle vstala a spěchala se postavit k Theonovi.

„Dohodli jsme se, že Tessalyn zatím smí zůstat s tebou,“ ozval se lord Jove konečně a Tessa cítila, jak z Theona padá napětí. Otevřel pusku, aby něco řekl, ale achazský Pán zvedl ruku, aby ho zarazil. „Máš čas do zimního slunovratu, abys odhalil její pokrevní linii, následníku St. Orcasi. Pokud se ti to nepodaří, budou přijata alternativní opatření.“

„Jaký druh alternativních opatření?“ zeptal se Theon.

Úsměv lorda Joveho byl napjatý a protkaný arogancí, která napovídala, že přesně ví, jakou moc tady má. „Taková, která nezahrnují *tebe*.“

„To je nemožné,“ opáčil Theon. „Jak chcete přerušit pouto Zdroje?“

„Což nás přivádí k další eventualitě,“ pokračoval Rordan Jove. „Pokud bys uspěl a její původ odhalil, musíme o tom být neprodle- ně informováni a rozhodneme o dalších krocích. V mezičase je ti do- voleno pokračovat v udělování Znamení Zdroje, dle vůle Tessalyn.“

Tessa koutkem oka zaznamenala, jak Theonovi zacukalo v čelis- ti. Věděla, že se kouše do tváře, aby se udržel a nepromluvil. Také se ani jednou nepodíval na otce.

„Po slavnosti Samhainu stráví týden ve Favenu –“

„Ani náhodou,“ ozval se Theon při zmínce hlavního města Achazského království.

„Buď zticha, Theone,“ zavrčel Valter a Tessa pohledem konečně našla ariuského Pána. Byl stejně napjatý jako jeho syn, stejně mu cu- kalo v čelisti. Také se mu řešení nezamlouvalo, ale zjevně už všech- ny argumenty vyčerpал.

„Stráví týden ve Favenu s některou z našich nejschopnějších kně- žek kvůli testování,“ pokračoval lord Jove, jako by ani jeden z ariuských Dědiců nic neřekl.

„Tohle je *dar* z naší strany, abychom ti pomohli, následníku St. Orcasi.“

Testování?

Musela vynaložit veškeré úsilí, aby o krok necouvla, protože to znamenalo zkoušky. Už její moc znají. K čemu další zkoušky?

„Testování na co?“ procedil Theon.

„Na různé věci. Abychom zjistili, jestli můžeme přispět k odha- lení jejího původu. K určení síly jejích darů,“ odpověděl lord Jove nenuceně.

„Ještě něco?“ zeptal se Theon.

„Ano,“ odpověděl achazský Pán a Tessa úplně slyšela ty nadávky, které Theon polykal. „Potřebuje se cvičit v ovládání magie.“

„Bude se cvičit.“

„A kdo ji bude učit?“ povytáhl obočí Rordan Jove.

„Na tom ještě pracujeme,“ odvětil Theon.

„Považuj to za vyřešené. Zajistíme achazského Dědice, aby ji ve Favenu naučil základy. Pokud by bylo třeba, může výuka pokračo- vat i po jejím návratu do Akropole.“

„Ne,“ odvětil Theon a důrazně zavrtěl hlavou. „To nedovolím.“

To už ale Rordan Jove stál a vykročil k Theonovi dlouhým, rozhodným krokem. Achazský Pán byl možná o pár centimetrů nižší než Theon, ale to mu nebránilo na ariuského následníka shlížet a zlatá barva jeho duhovek se přitom lámala jako blesky. „Aby bylo jasno: nejsi v pozici, abys cokoliv dovoloval. Nejsi v této říši ještě Pán, a i kdybys byl, nemáš zatím plně navázané pouto Zdroje. Skutečnost, že tohle dovolujeme, je sama o sobě laskavostí, takže dodržíš naše podmínky, nebo zjistíš, že až tak velkorysí nejsme. Rozumíme si?“ Theon na něho zíral, a když nic neřekl, lord Jove dodal: „Od následníka se vůči Pánovi očekává verbální odpověď.“

Tessa, která těkala pohledem mezi vládcem Achazu a svým Pánem, zamrkala. Nejspíš takhle zírat neměla. Její pohled měl pravděpodobně směřovat k zemi, ale nedokázala si pomoci. Ne když sledovala, jak Theon zápasí se svou přirozenou touhou mít všechno pod kontrolou.

Ne když se něco v jejím nitru usmívalo nad tím, že se Theon musí před někým sklonit.

„Rozumím,“ procedil Theon přes zatnuté zuby, a když na něho lord Jove dál s očekáváním zíral, dodal: „Můj Pane.“

Rordan Jove stále upíral pohled na Theona, ale natáhl ruku směrem k Tesse. „Víš, že jen oddaluješ nevyhnutelné, že?“

Věděla, že pokud se achazskému Pánovi nemůže vzepřít Theon, tak ona rozhodně ne, a tak váhavě vložila svou ruku do jeho. Tessina bledá kůže ostře kontrastovala s jeho zlatavým opálením a achazský Pán druhou rukou uchopil pásku okolo jejího zápěstí. Zalapala po dechu, jak to štíplo, a pak se úlevou málem sesunula k zemi, když ji stáhl.

Z konečků prstů jí vytrysklo světlo, všechna její magie se drala ven, ke svobodě.

„Co to –“ začal říkat Theon a natáhl se, aby ji od achazského Pána odtáhl, ale moc Rordana Joveho vzplála také. Svou magií kontroloval tu trochu úlevy, kterou jí dopřál. Tessina magie se dál zmítala, neschopná se plně osvobodit, dokud měla druhou pásku stále

nasazenou. Ale tohle... To víc než stačilo k tomu, aby ustoupil ten nesnesitelný pocit, který se v ní nahromadil.

Když její magie přešla od planutí k praskání, které cítila až v kostech, zavravorala a upadla dopředu. Lord Jove Tessu pevně uchopil za loket a konečně se jí podíval do očí. „Jen oddaluješ nevyhnutelné,“ zopakoval Theonovi. „Není jí souzeno být s tebou.“

„Jste v této říši možná Pánem, ale ani vy nedokážete diktovat osud,“ opáčil Theon a Tessa sledovala, jak zatnul ruce v pěst a okolo kloubů se mu roztančily stíny. Luka mu stál v mžiku po boku, ruku položil na jeho rameno ve snaze uklidnit temnotu, která vířila v duši jeho Chráněnce.

Ale Rordanu Jovemu se zachvěly rty. „Moudrá slova,“ odvětil. „Slova, v nichž, doufám, nalezneš útěchu, až si Osud vezme, co je její.“ Aniž by se Tesse přestal dívat do očí, natáhl jí pásku zpátky na zápěstí a znovu uvěznil její moc. Pustil ji a konečně se obrátil zpátky k Theonovi. „Nicméně, aby bylo úplně jasno – pokud zjistíš, že je skutečně Dědička a že pouto Zdroje nejde jinak přerušit, nebude to Dědička Achaze, kdo za to zaplatí životem. Taková je cena této laskavosti, kterou jsme ti projevili.“

4

TESSA

Tessa stála u okna, pozorovala šednoucí horizont Stínových plání v dáli a přitáhla si Theonovo sako blíž k tělu. Byli v Ariuském sídle na okraji Akropole. Uvědomila si, že jednotlivá panství stojí na území svých království a ta že se rozbíhají od společného středu v podobě posvátného města. Proto Pánové a Paní dávali přednost svým sídlům před městskými domy, které se nacházely na okraji Panteonu.

Jakmile padlo rozhodnutí, vládnoucí rodiny se rozprchly a Valter jim dal jasně najevo, že očekává, že se s ním sejdou tady, aby celou záležitost probrali. Axel se od nich odpojil, aby vyzvedl Kat v Panteonu, a měl se k nim přidat později večer. Luka a Theon celou cestu sem řešili, co to znamená z pohledu dalších měsíců. Nebo spíš – Theon se vztekal a Luka sem tam něco poznamenal.

Když dorazili do sídla, Theon jí pomohl ze zadní sedačky. „Jakmile to budeme mít za sebou, vyrazíme na cvičiště.“

Jen přikývla.

„Potřebuju, abys něco řekla, krásko,“ ozval se a položil jí ruku na tvář. Asi si dělal starosti oprávněně. Od chvíle, kdy se vrátila ze záchodu potom, co zvracela, nepronesla ani slovo.